

LÁ THƯ VÔ VI

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU

Lá Thư Vô Vi số
Tháng 3, 1992

64

Trong số này:

- 4, Bé Tám Bàn Bạc
- 9, Quang Vinh Thanh Nhẹ
- 14, Nhìn Hạnh Thầy
- 15, Lời Vàng Tiếng Ngọc
- 17, Bất Lực Rời Chăng?
- 18, Thiên
- 21, Phật Pháp Bất Khả Thuyết
- 31, Đại Hội Hồng Kông

Chúc thọ Bé Tám Xuân Nhâm Thân

Lá Thư Vô Vi, tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành mỗi tháng. Tin tức, bài vở, do bạn đạo Vô Vi khắp nơi gửi về đóng góp, trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Bài gửi về hộp thư Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, xin viết rõ ràng hoặc đánh máy trên một mặt giấy, xin ghi rõ ràng tên và bút hiệu cùng địa chỉ và số điện thoại, để ban biên tập tiện việc liên lạc. Người viết bài hoàn toàn chịu trách nhiệm của mình.

Lá Thư Vô Vi ước mong được đón nhận những hình ảnh, bài vở cùng ý kiến đóng góp xây dựng của bạn đạo khắp nơi, để tờ báo ngày được thêm phong phú về hình thức lẫn nội dung.

Thư tử liên lạc xin gửi về:

Lá Thư Vô Vi

P.O. BOX 2045

WESTMINSTER, CA 92684-2045 — USA

X đến chúc nhau hưởng phước Trời,
U đi thăm viếng khắp nơi nơi,
Â không phân biệt sang hèn đó,
N chúc mọi người được thành thơi.

Lê Tiến Bảo

TIN TỨC

Thầy Tám đến Nam Cali

Trong chương trình thực hiện cuốn băng video “Phương Pháp Công Phu”, Thầy Tám đã đến thăm và nói chuyện cùng các bạn đạo vùng Nam Cali từ ngày 9 tháng 2 đến ngày 24 tháng 2 năm 1992 (xin xem phần phóng sự).

Bé Tám điện đàm

Chiều thứ bảy ngày 7 tháng 3 năm 1992 vào lúc 4 giờ chiều, Bé Tám từ Atlantic City đã trực tiếp điện đàm lần thứ 4 cùng hơn 300 bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới, gồm có Úc Châu, Pháp, Canada và Hoa Kỳ.

Đặc biệt trong buổi điện đàm này có trên 150 bạn đạo thông báo sẽ tham dự Đại Hội Hồng Kông nếu được tổ chức vào tháng 12 năm 1992.

Vì Thầy Tám phải tiếp tục sửa lại hàm răng nên ngày giờ cho buổi điện đàm kế tiếp sẽ được ấn định và thông báo sau.

Thiền Viện Vĩ Kiên

Nhân dịp Xuân về, T/V Vĩ Kiên dự định sẽ tổ chức các buổi thiền chung vào mỗi tháng từ chiều thứ sáu đến chiều chủ nhật. Xin kính mời tất cả các bạn đạo sốt sắng tham dự vào các buổi thiền chung này. Mọi chi tiết xin liên lạc về T/Đ Culver City, điện thoại số: (213) 827-0430; T/Đ Thiền Thức số: (714) 894-7485 hoặc bác Vũ Văn Nhuận số: (714) 891-6761.

Ngoài ra, T/V Vĩ Kiên đã được 8 tuổi nên việc bảo trì cần phải được kiểm soát và tu bổ. Hiện nay hệ thống chữa lửa tự động của T/V đã bị hư hỏng nặng, công ty DALE CONSTRUCTION CO. ước tính tiền tu bổ lên đến gần \$5,000 (năm nghìn) đô la. Hội AHVVHK kính xin các bạn đạo khắp nơi trên thế giới phát tâm đóng góp vào chương trình tu bổ này.

Nhà in Vô Vi/Lá Thư Vô Vi

Nhà in Vô Vi đã hoàn tất *Bé Tám tập I* và đặc san *Hồi Quang Phản Chiếu*; hiện đang sắp in *Bé Tám tập II* và *Kiếp Luân Hồi* của Hương Thiện. Ngoài ra Hội cũng đang xúc tiến thực hiện tập sách “*Triết Lý Tâm Linh Tiến Hóa Tu Học*” (tựa đề của Thầy Tám), trích dẫn những câu giảng đạo lý súc tích và ngắn gọn từ những băng cassette thuyết giảng của Ông Tư và Ông Tám.

Cuốn sách “*The Spiritual Path toward Self-Perfection*” tựa đề đã được đổi là “*The Path*” và sẽ được xuất bản sau khi hoàn tất phần kiểm soát cuối cùng.

Ngoài ra hãng MRA R&D ở Nhật cho biết cuốn PPCP bằng tiếng Nhật đã hoàn tất. B/đ nào cần xin liên lạc về:

MRA R&D
SYUWA GOTANDA EKIMAE RESIDENCE
1402 NISHIGOTANDA 1-4-8
SHINAGAWAKU, TOKYO JAPAN 141

Băng Audio/Video

Hội AHVVHK vừa thực hiện xong 16 cuốn băng cassette và 6 cuốn băng video của Thầy Tám thuyết giảng và nói chuyện trong dịp viếng thăm miền Nam Cali vừa qua. Riêng cuốn băng video mới “Phương Pháp Công Phu” sẽ hoàn tất trong tháng 4. Quý bạn đạo muốn nhận các băng cassette và video nói trên, xin điền vào “phiếu xin băng” trong LTVV này.

Gian hàng triển lãm Vô Vi

Ngày 7, 8, và 9 tháng 2 vừa qua, Hội AHVVHK đã tham dự chợ Tết Nhâm Thân 92 của cộng đồng miền Nam Cali tại khu Little Saigon. Trong 3 ngày đã có rất đông đồng bào đến thăm viếng gian hàng triển lãm cùng thỉnh kinh sách và các băng cassette. Đặc biệt gian hàng đã được tờ báo lớn nhất vùng Orange County là tờ Register số ra ngày 10 tháng 2 năm 1992 đề cập đến trong phần tin tức địa phương.

Hội AHVVHK xin chân thành cảm tạ sự đóng góp của tất cả các bạn đạo và tu sinh khắp nơi đã giúp cho chương trình triển lãm chợ Tết được thành công tốt đẹp.

Bản tin Vô Vi Úc Châu

Chúng tôi vừa nhận được số ra mắt “Bản Tin Vô Vi Úc Châu”, xin trân trọng giới thiệu đến các bạn đạo khắp nơi và cầu chúc Bản Tin Vô Vi Úc Châu vững tiến trên đường đạo pháp. Các bạn đạo muốn nhận “Bản Tin Vô Vi Úc Châu”, xin liên lạc:

T/Đ NGỌC MINH
28 RUNDLE RD.
GREEN VALLEY, N.S.W. 2168
TEL.: (02) 6074216

Bạn đạo qua đời

Xin tất cả quý bạn đạo Vô Vi hướng tâm cầu nguyện cho:

- Cụ Vương Quế Lâm, mất ngày 5 tháng 3 năm 1992 Dương Lịch, nhằm ngày 2 tháng 2 Âm Lịch tại Vancouver, Canada, hưởng thọ 74 tuổi, là thân sinh của b/đ Vương Thanh Sơn.

Atlantic City, ngày 14-3-1992

Tố Anh,

Vui nhận được thư con đề ngày 14-2-92. Được biết con sẽ tổ chức đại hội tại Hongkong ngày 24-26 tháng 7 năm 1992.

Qua cuộc điện đàm khắp năm châu vừa qua, mọi người sẽ chọn theo chiều hướng đại đa số. Kết quả ngày nào Thầy chưa biết, vì thời gian rảnh rỗi của mọi người riêng biệt.

Nhưng con tổ chức vào 24-26/7 năm 1992, nếu có dịp và có phương tiện và sức khỏe, Thầy sẽ đến đó tham dự, chung vui với các bạn đạo tại Hongkong.

Thầy sẽ đi qua Âu Châu một vòng từ tháng 6 đến tháng 7, vẫn còn ở Paris. Mọi sự thành tựu sẽ do sự quyết định chung của bạn đạo, như Thầy đã tuyên bố giữa đại hội Hồi Quang Phản Chiếu từ rày về sau tổ chức đại hội đều là do bạn đạo tổ chức, nếu có phương tiện Thầy sẽ đến tham dự, bằng không thì thôi, bạn đạo tự tổ chức hằng năm để có dịp trao đổi và học hỏi thêm, đó là trách nhiệm chung của bạn đạo, chứ không phải riêng một mình Thầy — từ rày về sau, làm được điều gì hữu ích chung phải có sự đồng ý chung hợp. Vậy con nên liên lạc về Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội tại Hoa Kỳ, rồi quyết định cũng chẳng muộn.

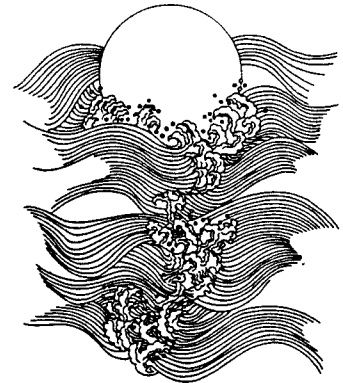
Từ rày về sau, Thầy sẽ làm việc tùy duyên mà thôi.

Thành thật cảm ơn sự chiếu cố của tất cả bạn đạo tại Hongkong. Kính chúc tất cả mọi người vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

cc: Ủy ban tổ chức
và anh Vũ Quang Minh

DU HÀNH TỰ THỨC

Du ngoạn không trung rõ chuyển trình,
Công trình khối óc tạo thân khinh,
Địa cầu thấu ngấn nay tương ngộ,
Huynh tỷ cùng yêu mở hành trình.

Hành trình khai mở địa linh,
Chơn tâm sẵn có hướng khuyh Phật Trời.
Dấn thân học hỏi nơi nơi,
Cảm thông thiên địa tự với lòng sâu.
Không gian có sẵn không cầu,
Chơn hồn có sẵn chiếc tàu về quê.
Cảm thông nguyên lý muốn bề,
Á Á tương ngộ giải mê cõi trần.
Hành trình tự xét tâm thân,
Nhơn sinh khối óc tối cần dựng xây.
Xa xa cho đến ngày nay,
Vô Vi khai mở tâm này đạt an.
Chung vui Đại Hội bạc bàn,
Lui về thanh tịnh cảm an cảm hòa.
Dân ta khai triển đường xa,
Du hành tự thức chan hòa tình thương.
Chẳng còn chèn ép đau thương,
Văn minh tiến hóa hợp đường khai thông.
Người tu tự thức lập công,
Đạo tâm phát triển một lòng thành thoi.
Khai thông trí tuệ tự rời,
Vui trong ý thức nơi nơi an toàn.
Cùng chung tương ngộ hợp thời,
Huynh huynh đệ đệ mở lời nhủ khuyên.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng
Ngày 9 tháng 3, 1992

Quảng Bá Phương Pháp Thiên Vô Vi tại Đại Học Berkeley và Sacramento

Ngày 31 tháng giêng 1992, bác Hoàng Văn Đức đã lên nói chuyện về Đạo, Triết, và Khoa Học cho sinh viên phân khoa Triết Đại Học Berkeley theo lời mời của giáo sư Huston Smith, nhà thần học và triết gia nổi tiếng của Hoa Kỳ.

Nhân dịp này, bác Đức đề cập đến vấn đề tu Đạo và hành Đạo đặt trên căn bản Thanh (trong) và Tịnh (sạch) của tâm và thân. Hai phương pháp Vô Vi Soi Hồn (để thanh tâm) và Chiếu Minh (để tịnh thân) đã được trình bày.

Và thứ bảy mùng 1 tháng hai, bác Đức cũng lên nói chuyện với các bạn đạo Trung Hoa và Mỹ, cùng ngoại quốc tại Thánh Thất Thiên Đạo tỉnh Sacramento theo lời mời của Sư Trưởng Shen Han Kuo. Thánh Thất Thiên Đạo trung tâm tại Đài Nam, Đài Loan, thờ Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn chung cho tất cả các tôn giáo, đặc biệt cho năm tôn giáo lớn: Khổng, Lão, Phật, Chúa, và Hồi.

Hãng MRA R&D ở Nhật cho biết cuốn sách *Phương Pháp Công Phu* bằng tiếng Nhật đã hoàn tất. B/đ nào cần xin liên lạc về Hội AHVVHK. ■

Bé Tám Bàn Bạc Cùng Các Bạn Khắp Năm Châu

18-08-91

H: Thức là gì?

TL: Thưa, thức là tự nhiên hình thành theo trình độ và hoàn cảnh sẵn có, đặt nó ở môi trường nào nó sẽ được tiến hóa theo môi trường đó, cũng như người ở trên cao nguyên Việt-Nam mà gửi qua Mỹ học hỏi, trong vòng 10 năm thì họ vẫn nói tiếng Mỹ rõ rệt như người Mỹ, nhờ những gì mà họ hiểu mà nói được, có phải nhờ chơn thức hòa đồng của họ mà tự cảm nhận, theo chiều hướng thu phóng tự nhiên, còn người tu không nghe được Phật Tiên phân giải, là tại vì họ hướng ngoại tạo thành một tập quán xoi bó người khác, mà đành phải quên chơn thức của chính mình, cho nên không nghe được siêu âm.

H: Siêu âm là gì?

TL: Thưa, siêu âm là không nói bằng miệng môi, không âm thanh lời tạm mà hiểu, đó là siêu âm tự thức, cho nên nhiều người thiên đứng đắn, tự nhận thấy thoải mái và vui cười trong tâm sau giờ thiền, nó là một dịch vụ tiến hóa và một cơ duyên thông cảm Trời Phật.

H: Trời Phật đâu có cần loài người thông cảm?

TL: Thưa, vì loài người muốn tiến hóa tới cảnh giới Trời Phật, cho nên

phải thông cảm Trời Phật trước khi đến đó.

H: Trời có gì đặc biệt hơn loài người, mà ai cũng muốn đến đó cả?

TL: Thưa nhẹ thì làm Trời Phật, còn nặng thì chỉ lo đấu tranh và thua lỗ, uống cho một kiếp làm người! Cho nên người đời khi chết xuống địa ngục ai cũng khóc cả. Tại sao? Thưa, lúc sống biết được đường tu tiên mà không chịu tu, cho nên lúc chết tiếc uống khóc lóc là vậy.

Hỏi: Ở đời này người lương gạt có thành công không?

TL: Thưa, người lương gạt tưởng làm là đã thành công, chứ chỉ có tiếp tục lương gạt người và lương chính mình mà không hay.

H: Họ gạt được tiền, có xe hơi, nhà lầu, vợ con sang trọng, tại sao Bé nói họ gạt họ chỗ nào?

TL: Thưa, họ tự gạt họ là tự tạo cho họ một tập quán xấu, ý lại nơi đồng tiền mà không hay, tưởng làm là mình đã thành công giàu có, lúc chết mới biết được mình là một phần hồn ngu muội, không biết giúp mình tiến hóa, hướng ngoại cho nên giờ phút này mới bị thảm thiết trong gông cùm, cho nên Bé khuyên Bạn đạo nên xét cho kỹ việc của mình làm, từ miếng ăn cho đến giấc ngủ, xem ta có phung phí và tự hại không?

H: Ăn sao mới là đúng, ngủ sao mới là vừa?

TL: Thưa, ăn những món dễ tiêu như cơm với rau vừa ấm bụng, sau bốn tiếng đồng hồ thì sẽ tiêu hóa hết, không ăn cơm, rau, cá, thịt cộng với những món thích khẩu, nhai không kỹ

thì hậu quả bộ tiêu hóa làm việc rất nhiều và thực phẩm bị ứ đọng lên men khó tiêu và sanh ra bệnh mà không hay, ban ngày phải nghỉ những điều thiện lành hay niệm Phật thì tối lại sẽ có giấc ngủ êm ả và dễ chịu, không có ác mộng chiêm bao trong giấc ngủ. Đó là trật tự của cuộc sống. Người sống có trật tự thì dễ tu và khỏi óc dễ tiến hóa tới thanh nhẹ, ngược lại thì sẽ tự tạo cho khối thần kinh và nội khoa tâm lý rối loạn, rất khó tu và khó tiến.

H: Đêm nay hầu như Bé chưa ngủ, mới có 1 giờ 40 mà đã viết bài, Bé có gì bất ổn không?

TL: Thưa Bé không có gì bất ổn cả, Bé nhìn thấy Bạn đạo ăn uống và suy tư mất trật tự rất nhiều, cho nên Bé thức sớm để viết bài tâm tình nhắc nhở cho nhau, khi sự nhắc nhở được truyền cảm đến các Bạn thì Bé sẽ có một giấc ngủ triền miên khỏe mạnh.

H: Có những người sanh ra ở đời này thích chánh trị và thích công bằng yêu nước, quí dân thì sao?

TL: Thưa, những người đó có một tâm hồn chánh nghĩa, suốt cả đời không biết tham lam, lúc nào cũng bằng lòng hy sinh cho tổ quốc, sống đạm bạc còn khổ hơn người tu, ngược lại có một số người chuyên môn lợi dụng chánh trị, nói chánh trị, nhưng không bao giờ chịu dấn thân, bày mưu này kế nọ để phá hoại cuộc sống của người khác, tham sống sợ chết, miệng nói nhưng tâm không chịu làm, chết đi chỉ làm ma quỷ chứ không thành Thần được. Ở thế gian thường

chê người nói dóc, bằng một câu: “Miệng nói Thánh, tánh ngu như bò”, có người miệng nói yêu nước, nhưng tâm đếm tiền, mưu lợi cho cá nhân, được làm ông này ông nọ là thỏa mãn, vì đó cho nên nó sanh ra tâm hối lộ, có chút quyền thế, là nghĩ chuyện kiếm tiền, không cần biết đến hậu quả ở về sau. Cho nên ở đời này, có nhiều người đã hành hạ dân và mưu lợi cho chính mình, đến già bệnh họa triền miên, nằm liệt giường liệt chiếu để đền tội trước khi lìa thế gian. Cho nên Bé khuyên người đời nên thực tâm tu hành, không nên lấy đạo tạo đời, đọc *Địa Ngục Du Ký* cho nhiều, càng đọc thì càng thấy rõ tâm mình đã và đang tiến hóa đến đâu, chừa không dám làm bậy nữa, sẽ được sống trong cuộc sống thanh nhẹ, khi hồn tự thức và thiên nhiên hơn, không làm siêu vi trùng phá hoại xã hội, nhưng

sẽ trở thành hiền nhân độ tha giúp đời, lúc nào cũng sẵn sàng cống hiến thực chất của chính mình, thực chất là khả năng của Trời ban, không thể ngụy tạo được.

H: Ở đời này có người thích quân sự, đâm đá, trừng trị ác thú ác nhân thì sao?

TL: Thưa, những người này có bản lãnh anh hùng giết người này cứu người nọ, thuộc về hệ thống võ Phật, ngược lại cũng có một số người núp vào hùng khí của người thành công mà kiếm ăn. Ở đời này có mặt phải thì có mặt trái, thì nó mới quân bình, cho nên ở trên mặt đất này có vua thì phải có nịnh. Nịnh giết chết vua hồi nào không hay, nếu vua không sáng suốt và tự thức, nói đi nói lại chỉ có tinh thần tự tu tự tiến là bình an nhất mà thôi, Bé đã từng tham gia không ít chuyện của đời, nhưng rồi cuộc cũng phải nhớ đến quốc hồn mà lo tu.

H: Quốc hồn là gì?

TL: Thưa, quốc hồn là xứ Phật thanh nhẹ vô cùng, người đạo gọi là niết bàn, từ bỏ nghiệp tâm.

H: Nghiệp tâm

là gì?

TL: Thưa, ôm lấy chuyện đời ăn ngủ không yên, gọi là nghiệp tâm. Còn người tu giải mở được, thì không còn nghĩ bàn đến việc đời, cơ hội tranh chấp biến mất, tâm hồn nhẹ nhõm.

H: Có người muốn làm minh vương, vua thế gian thì sao?

TL: Thưa, Bé thấy làm vua Tiểu Thiên Địa tức là xác mình chưa xong, mà làm sao làm vua mọi người khác nhau. Chỉ nung nấu tinh thần phục vụ mọi người thì đúng hơn, tin vào căn bản phục vụ của Thượng Đế mà hy sinh là cao quý nhất trên đời này.

H: Thượng Đế phục vụ ở nơi nào?

TL: Thưa, Thượng Đế đã đặt luật lệ của cuộc sống nằm ngay hệ thống thần kinh của loài người, thưởng phạt công minh. Biến thể của thực phẩm hằng ngày cũng là hạnh cao quý của Ngài để ra, phục vụ nhưn sanh. Đâu đâu cũng có sự hiện diện của Ngài, nhưng ở đời này tham, muốn tìm cho được Thượng Đế để làm áp-phe (affaire), có đạo tâm sung sướng không hành, ngược lại muốn chôn vùi tâm thức của chính mình, để chuốc lấy cái khổ về sau!!! Cho nên Đức Linh Bảo Thiên Tôn có nói một câu rất

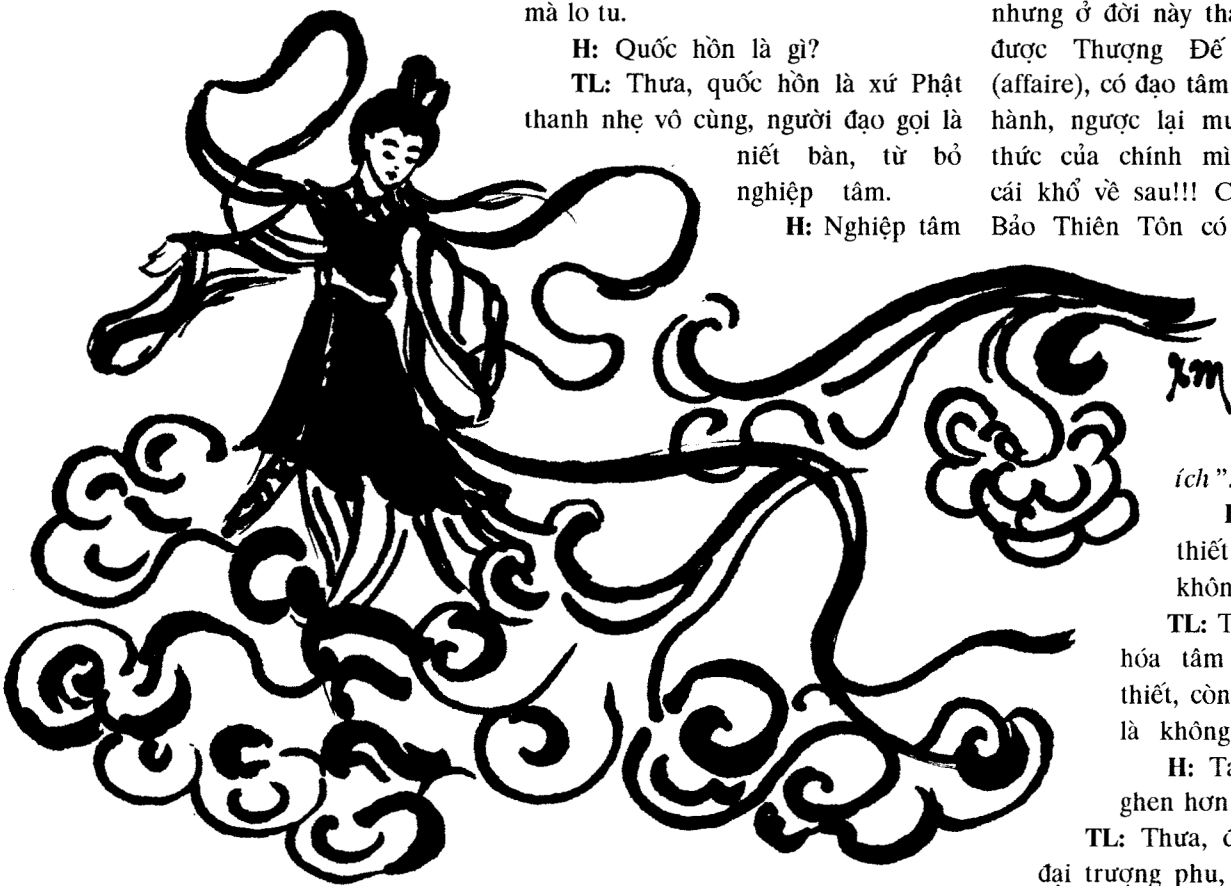
quí giá là: “*Ngư si tại hại biết bao, người đời nên thức tâm mà tu tiến còn hơn là nuôi ảo vọng vô ích*”.

H: Làm việc gì cần thiết và làm việc gì không cần thiết?

TL: Thưa, xây dựng tiến hóa tâm lẫn thân là cần thiết, còn hơn thua đua đòi là không cần thiết.

H: Tại sao đàn ông lại ghen hơn đàn bà?

TL: Thưa, đàn ông mang xác đại trượng phu, mà hướng về dục

nhieu thì làm mất hùng khí, tự giam mình trong lãnh vực eo hẹp mà không hay, thích tiền bạc, thích thương yêu cho nên tánh ghen ghét bộc phát, mất tự lập và tự chủ, nói thì hay mà làm không được điều gì hết, bản chất đố kỵ ty hiềm và ghen tương, lẩn quẩn trong vòng mê chấp, không bao giờ tiến được, uống cho một kiếp làm người mang xác đại trượng phu.

H: Đại trượng phu là sao?

TL: Thưa, đại trượng phu là người giàu lòng tha thứ và thương yêu, nghe nhiều nói ít, chịu nhịn nhục học hỏi để tiến thân, nhiên hậu mới có cơ hội cứu đời, đó là khí phách của đại trượng phu, tánh chất này nam nữ cũng hành được hạnh này.

21-08-91

H: Ai thương? Ai ghét?

TL: Thưa, người tự thức ai cũng thương, người loạn động kích bác ai cũng ghét, đối về đời, còn đối về đạo thì chẳng có thương ghét thì mới tận độ và ảnh hưởng người đời được.

H: Thương là thương, ghét là ghét làm sao không thương và không ghét được?

TL: Thưa, đức nhịn nhục cao thì không còn thương ghét nữa, ngược lại mọi người sẽ thương mình.

H: Tại sao làm người khi buồn khi vui?

TL: Thưa, vì chưa biết tận dụng khả năng từ bi, cho nên có khi vui và khi buồn! Vì hướng ngoại bị kích lại buồn, được hòa lại vui.

H: Chữ nghĩa khác hơn tâm thức chỗ nào?

TL: Thưa, chữ là ghi chép lại những dấu tích tự nhiên, cho nên chiều sâu của chữ nghĩa rất sống động, nhưng người đời chỉ để ý phớt qua, cho nên không hiểu được chiều sâu của mỗi chữ, và nguyên ý của điển văn, biến thành ngộ nhận. Văn chương một

đang, nhưng mà hiểu một ý khác nhau, càng ngày càng lệch lạc, tạo ra ý đồ bất chánh, cho nên Bé nhắc người đời coi chừng lạc trong rừng văn chương mà không hay, khi lạc trong rừng văn chương, rất khó bước ra khỏi cái vòng lẩn quẩn ấy, biến thể của nó là chấp và kỳ thị.

H: Làm sao tránh cho khỏi bị lạc?

TL: Thưa, phải ý thức nguyên lý của văn chương thì rất hữu ích và khó bị lạc.

H: Nguyên lý của văn chương là sao?

TL: Thưa, điển hóa văn, chữ văn không hóa điển được, khi hiểu được điển thì nắm được nguyên ý của tác giả, thì khỏi bị mê và lầm.

H: Phải làm sao mới có điển?

TL: Thưa, tu thiên nhiều thì sẽ có điển, càng ngày càng rõ rệt hơn, cho nên Bé thường nói: *"Biển cho lặng mình châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần"*. Tức là thiên đứng đắn thì sự vận hành điện năng trong cơ tạng điều hòa, mới được êm ả phẳng lặng, thì sự sáng suốt mới được bộc lộ, lúc ấy tâm thức lui về thanh tịnh, mới có thần trí phán xét mọi sự kích động và phản động được, sự sống của nhơn sinh đều có đường lối mạch lạc rõ rệt.

H: Từ quang là gì?

TL: Thưa, từ quang là người nào cũng có, biết đau, biết thương là có từ quang, nhưng biết vận hành và tập trung thì nó sẽ được dồi dào hơn, chúng ta có pháp tu thiên, giải trược và tập trung từ quang, càng ngày càng thanh nhẹ, nếu hành giả làm đúng theo lời chỉ dẫn, thì tâm thức sẽ được mở, hiểu biết tự nhiên, tâm thức là tự nhiên và hồn nhiên, tức là đạo vậy.

22-08-1991

H: Tại sao con người hay ước vọng về tương lai?

TL: Thưa, vì mắt mũi tai miệng đã nhận định sai cảnh đời là vĩnh cửu, cho nên ước muốn tương lai sướng hơn, đành quên chơn tâm là đời đời bất diệt, loài người hay đưa ra nhiều lý luận khác nhau, nhưng rốt cuộc cũng buông xuôi ra đi, còn chơn tâm là tự thức, bất khả luận bàn, chỉ có tự tiềm tàng trong thanh tịnh mà thôi. Cho nên hay mê lầm, hay bỏ đạo này qua đạo khác, nhưng rốt cuộc cũng phải tự tu mà thôi.

H: Sự kích động và phản động quá nhiều thì làm sao tháo gỡ?

TL: Thưa, phải dứt khoát trở về với chơn tâm thanh tịnh, thì mọi việc sẽ được êm xuôi. Cho nên ban chấp hành tổ chức Đại Hội là có cơ hội nhận định rõ rệt, sau khi kích động và phản động sẽ được cơ hội lui về thanh tịnh rõ rệt hơn, làm việc thiện sẽ được sớm trở về thiên tánh.

H: Tại sao có nhiều người tổ chức Đại Hội lại than mệt và nhức đầu?

TL: Thưa, vì họ còn cho ngoại cảnh là thật, cho nên họ cảm thấy dấy động tâm thân, lần lần hành pháp trở lại yên ổn, thì sẽ không ngăn bất cứ tổ chức sắp tới nào hết, vì đã thấy rõ khả năng khối óc và thiêng liêng là một, dụng từ bị làm sức mạnh thì sẽ không sợ sự dẫn thân nữa. Vô quái ngại là vậy.

H: Đại Hội do ai tạo ra?

TL: Thưa, do tâm bạn đạo tạo ra sự hòa hợp cho chung.

H: Bé thuyết giảng cho Đại Hội, Bé có cảm thấy lo lắng và mệt nhọc không?

TL: Thưa, Bé cảm thấy vui và sống động tùy theo sự phát triển chơn tâm của bạn đạo, cho nên Bé không có đặt điển văn như người thường, nhìn kinh điển vô tự chơn kinh của bạn đạo, đọc mà nói thôi, rất dễ đối với Bé, nhưng bạn đạo thương Bé sợ Bé mệt, chứ kỳ thật Bé rất vui. *(Còn tiếp)*

Bé Tám

BẠN THIÊN SAN JOSE

Màn 1

Những lúc gần đây, bạn đạo San Jose đồng tâm mở Thiên Đường lưu động. Luân phiên mỗi tuần thiên một nhà, và có 8 nơi đăng ký nên mỗi gia đình cách 2 tháng mới hân hạnh đón tiếp bạn đạo 1 lần.

Thêm "Luật giang hồ" là không cần nấu nướng rườm rà vì mỗi người đem 1 món ăn đóng góp kiểu Potluck của Mỹ. Vì thiên đường lưu động nên ai cũng háo hức vừa có dịp đi thăm nhau vừa xiết chặt tình thân. Có nơi, anh "chủ thiên đường" đợi bạn đạo tận ngoài ngõ để dặn dò đi nhẹ, sợ làm rộn những bạn đã bắt đầu thiên. Có nơi biến chế "gối" cấp tốc bằng những quyển niên giám dây cộm, hoặc vẽ giấy đón mừng bạn đạo như mừng lễ Giáng Sinh vậy. Vui nhất là đến màn Potluck mới thật là dịp thử thách. Nào xôi, nào bánh bao, chả giò, Ôi! đâu như chi những lời dặn dò như "Ăn chất đạm không nên ăn chung với chất bột", "Ăn xong đừng

có nên ăn trái cây ngay" v.v.... Thêm màn sợ ế hàng nữa. Có người rao "Bà con ăn dùm xu xoa làm bằng đường dưỡng sinh đây!". Người khác phụ: "Đừng quên xôi vò của tôi nhé!"

Muốn làm vừa lòng mọi người, chỉ còn cách đem hầu bao mà đựng, vì bao tử tôi sau nhiều lần thanh lọc đã teo rồi!

Màn 2

Anh bạn tên Luis (nghĩa là "đồng tiền vàng"), người trẻ, cao ráo, nhưng tôi vui miệng cứ nghĩ anh ta là "Lu" cho gọn. Một mình người Mỹ trong đám "Mít" lau nhau, anh điềm nhiên ngồi thiên tĩnh tọa, trong khi chúng tôi tha hồ bàn tán xôn xao những chuyện đạo đời.

Một hôm tôi tưởng có thêm một bạn mới, nào ngờ anh "Lu" phát tâm xuống tóc chỉ trong vòng 6 tháng gì đó. Tôi chẳng biết anh làm nghề gì, ở đâu, vì khi bỏ dép ở ngưỡng cửa thiên đường là quên hết chuyện đời, và quên luôn hỏi những lời xã giao thường tình. Dù không nói tiếng Việt, nhưng anh "Lu" đã nhiều lần xúc cảm và chia sẻ với chúng tôi những kinh nghiệm

điển quang khi anh thiên chung với chúng tôi. Chẳng hạn, anh tả khi thiên thấy hình ảnh vị tiên khuyến tu, thấy cảnh

đời chết chóc, và sau đó như được lướt trên sóng. Đây là bằng chứng sức mạnh điển quang và

sự hòa đồng giữa anh em bạn đạo không cần ngôn ngữ thế gian.

Một dịp khác, có 2 bạn thiên người Mỹ viếng thiên đường, và tôi được biết họ đã đi tầm đạo lâu lắm mới gặp pháp Vô Vi. Khi ăn chay, họ cũng bị các bạn cùng sở chế cười nhưng không nản.

Những mẩu chuyện nho nhỏ cho tôi cảm thấy rất gần các bạn tôi, dù ngoại quốc hay Việt Nam. Trên con đường trở về Quê, càng đi càng thấm thía sức mạnh tình thương và yêu quý mọi người.

Xuân Mai

CHA YÊU

*Cha yêu kích động góp công
Cha sinh con trẻ nối giòng thương yêu
Ý tâm là một lại siêu
Vấng Cha con lại cảm yêu Cha nhiều
Cha lo gánh vác nhiều điều
Con theo đường lối cảm siêu cảm hòa
Do đâu cảm thức tình Cha
Trời ban sống động tìm ra người hiền
Khổ hành tại thế tạo duyên
Tiền nhân hổ trợ giao liên kết tình
Tu hành tự cảm tự mình
Tình Cha không bỏ tự mình hưởng theo
Tim con sống động không nghèo
Nhớ Cha con tiến con theo chơn tình
Thanh bình nguyên khí cảm mình
Tình Cha tươi đẹp hành trình Cha ban.*

Lương Sĩ Hằng

AtlanticCity, 31-12-91
12 pm khuya

QUANG VINH THANH NHỆ

(Trích từ băng giảng của Thầy Tám ngày 30 tháng 12 năm 1991)

Một năm qua, tràn đầy thử thách, từ thiên nhiên, nhân tạo, nhiều chuyện, từ trong khối óc diễn tiến. Đối với người thực tâm tu hành, thấy rõ con đường đi của chính mình. Chính mình phải đi, chẳng có ai đi dùm. Thực hành, một kỳ công, điều luyện tâm thức, hằng ngày, hằng giờ, hằng phút. Tại sao chúng ta phải làm? Chúng ta phải thực hiện từ giờ, giây, phút, khắc, mới khôi phục được, tình trạng thanh nhẹ vô sanh sẵn có từ bao nhiêu kiếp; đã lãng quên, vì sự mê lầm, chấp tước, quên đi khả năng sẵn có của chính mình. Tạo cảnh cúng lay, nhờ đỡ, cầu xin. Nhưng mà rồi cuộc hành trình mình phải tự đi, chẳng có ai đi dùm. Hiểu nguyên lý này, mới thấy rõ, ta là một khả năng trong vũ trụ. Phải thực hành, phải gieo rắc cho ta một tâm hồn, một năng lực tự giải, một ý lực thanh nhẹ vô cùng. Không nên mê lầm trong sự mê chấp, và đem tâm thân giam hãm trong một khuôn khổ không tiến hóa được; rồi ảnh hưởng cho mọi người tiến tới cái chỗ bất thông. Cho nên Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí Phật-Pháp là tự tu, tự thức, không có nhờ đỡ một người khác, nhiên hậu mới thấy rõ khả năng, sự hiện diện của một tâm linh trên mặt đất này. Có sẵn khối óc, có sẵn chơn tâm từ bi, khai triển rõ rệt. Chính mình phải làm mới có tiến. Chúng ta từ cõi thanh nhẹ, bị rơi vào trong cõi ô trược, lấy gì chứng minh? Thể xác hiện tại. Chúng ta có tâm thức. Chúng ta biết tấn, biết thoái, biết quý trọng thanh tịnh, và nguyện tự giải bỏ sự động loạn mê lầm của chính mình. Điều này tất cả

chúng sanh, nhưn loại đều có, kể cả con thú.

Ngày hôm nay chúng ta vinh quang được làm con người, có cảm thức biết tu học. Nhưng mà phủ nhận khả năng của chính mình, làm sao tạo thành một kỳ công tiến hóa được. Cho nên mỗi một chúng ta phải ý thức rõ ràng, trước khi chúng ta làm một việc, một việc cả suốt kiếp người; thực hành giải mở, khai triển, tiến hóa rõ rệt.

Trong bao nhiêu năm nay, chính bản thân của tôi đã thực hành, không có một đêm, một giờ, bỏ phế. Đem thân xác, đem tâm thức, đi thử các nơi, các giới, coi có bị ô nhiễm không, có trần trược không, có mê loạn không? Mọi sự tranh chấp đều giải bỏ trong tâm thức, y như lời giảng và thân xác thực hành không?

Cho nên ngày hôm nay, các bạn khắp năm châu đã chung vui với tôi và hiểu rõ, trong ngày, năm, tháng mà tôi được phát triển về tâm đạo, và hưởng độ chính tôi và ảnh hưởng đến các bạn đến ngày hôm nay. Không nhiều thì ít, các bạn cũng cảm thức được chính mình phải tu và thấy rõ sự sai lầm của chính bạn. Chính tôi cũng thấy rõ sự sai lầm của chính tôi, tôi mới có cơ hội tiến hóa. Cho nên tôi chấp trong sự sai lầm, thì không được. Phải thông cảm, phải phá mê, phá chấp mới cảm thông hành trình tiến hóa của càn khôn vũ trụ, Thượng Đế đã an bài. Chư Phật đã thực hành, đạt thức rõ ràng. Thiên đàng có thật, mà tâm chúng ta không chịu rời bỏ, cứ ôm chấp trong mê loạn; rồi trách móc đầu này, trách móc đầu kia. Chính tâm thân của chúng ta bất ổn, không

chịu sửa, không chịu tu, không chịu thức, lại muốn làm thầy người khác là trật lất rồi, không đúng đường. Chỉ tự thức hào quang nó mới khai mở, bộ óc nó mới khai thông, lúc đó mới cảm thấy sự thanh nhẹ, phát triển. Trong Kinh Phật cũng có nói Cô Độc Viên, một mình mình tiến hóa, không phải tìm người khác cùng tiến hóa. Chính mình tự tiến hóa, nhiên hậu mới ảnh hưởng những người kế tiếp.

Mọi trình độ khác nhau, vạn linh mọi trình độ khác nhau. Tuy đồng nhưt thể, nhưng trình độ khác nhau, trình độ cảm thức đều khác nhau. Vạn linh đồng nhưt thể, nhưng mà cảm thức khác nhau, phải hiểu rõ điều này.

Cho nên lúc chúng ta tham thiền nhập định là chương dưỡng hào quang tâm thức để tiến hóa. Cho nên các bạn đã làm, không nhiều thì ít, qua lời giảng giải của tôi, và sự ảnh hưởng tu hành, coi thân xác này tầm thường, và chính tự nó phải thức giác, cho nó lặn xả bất cứ ở góc nào, coi nó có bị ô nhiễm không, đúng sự thật không?

Cho nên ngày hôm nay các bạn cũng nghe rất nhiều, nhiều lời chỉ trích, nhiều tâm thức hoang mang, và cảm thấy đường đi của tôi là sai; nhưng mà kỳ thật, chưa hiểu thực hành là gì. Thực hành mới thấy rõ, mới quán thông được sự việc. Chính ta ở trong hành trình mới rõ. Cho nên các bạn đã chung hành với tôi, các bạn thấy rõ và thông cảm những gì tôi đã làm, dành cho những người kế tiếp tiến hóa, không bị mê lầm nữa. Đó là nguyên ý đại nguyện của một tâm linh, phát triển và đóng góp.

Cho nên trên đường đời và trên đường đạo, chúng ta đều có thử thách. Chúng ta thấy rõ cuộc đời là bãi trường thi, mà không dẫn thân vô học làm sao thi. Cho nên nhiều người còn mê chấp, mê làm, điển này, điển nọ, ông lên bà xuống, để làm gì? Để tự hại lấy tâm thân, không phát triển, tưởng là mình đi đúng đường, sai rồi các bạn. Qui về chơn thức phát triển hào quang, thăng hoa tiến hóa, thì mới có cơ hội lên thiên đàng, học hỏi và hiểu rõ thực chất của chính mình. Tiến tới vô tội phước, thì không còn giam cầm ý thức tiến hóa được. Cho nên chúng ta tu để thức, tu để tiến, tu để hợp thời tiến hóa văn minh. Không phải tu càng tu càng cù lằn, ôm mê chấp, bản tánh đen tối ngu si, tưởng chúng ta là khôn hơn người khác, điều đó không có đâu các bạn. Các bạn còn nhiều chuyện phải làm. Các bạn còn phải nhiều cơ hội để điều luyện tâm thức các bạn, nhờ các bạn còn hơn trái banh, các bạn mới được tiến.

Cho nên cuộc sống của chúng ta rất quý, bao nhiêu khía cạnh kích động, phản động chúng ta cảm ơn đó là thầy của ta. Chính nhờ những cảnh phản động kích động, mà chúng ta có cơ hội tiến hóa. Cho nên các bạn đừng có lo, bao nhiêu thiên cơ biến chuyển cũng vậy đó thôi. Tâm thức các bạn là chánh. Sự biến chuyển của mặt đất là chính mặt đất đã làm ra, tiêu hao xài phí quá nhiều thì phải gạt hái cái bịnh hoạn đó. Ngay chúng ta, hàng ngày ăn uống mất trật tự cũng gây được bịnh hoạn.

Cho nên chúng ta hiểu, tu thiên để tự hiểu, tự thức, thì mới thấy rõ thiên cơ. Mà thiên cơ là gì? Là một câu chuyện kích động để xây dựng tâm linh tiến hóa, chớ không có cái gì quan trọng hết thảy. Cho nên đừng có mê làm trong thiên cơ. Chạy đông, chạy tây, rồi cuộc không chạy khỏi

lưới Trời.

Chỉ tâm thức chúng ta biết tu, biết hưởng thượng, biết giải bỏ, thì chúng ta mới đạt thông ở cõi thanh nhẹ. Nếu chúng ta không giải bỏ, thì chúng ta vẫn kẹt ở trong ô trược và không tiến hóa nổi. Địa ngục ở đâu các bạn, ngay trần gian này cũng là địa ngục. Chính các bạn không giải thông, là các bạn đã mất quyền từ bi chơn thức của bạn mới giải không thông. Nếu các bạn trở về thanh tịnh, từ bi chơn thức thì việc gì cũng thông. Cho nên càng tu, Phật càng xóa tội, do mình tự tiến hóa, cảm thức sáng suốt.

Cộng đồng Chư Phật chỉ biết thương yêu và xây dựng. Thượng Đế chỉ biết thương yêu và xây dựng. Chính chúng ta làm người mà không biết thương yêu lấy chính ta, làm sao chúng ta có được sự thương yêu. Chúng ta phải biết thương yêu tâm thân của chúng ta, chúng ta mới nhận được sự thương yêu của cõi thanh nhẹ.

Mỗi mỗi của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí đều là thực tế tiến thân, không có nhờ đỡ tạm bợ và trì trệ nữa. Đến giai đoạn này mọi người phải đứng lên tự thức, hưởng về thanh giới, trực chỉ Thiên Đàng, thì nhiên hậu mới có cơ hội về quê xưa chốn cũ được.

Vốn thanh tịnh các bạn có, hàng ngày các bạn kiểm soát thì biết rồi. Tôi đang thanh tịnh, tự nhiên một lý luận nào tạo cho tôi chấp tức, lúc đó thì các bạn thấy điện năng khối óc các bạn đi xuống, giam hãm trong gan, sân si phát khởi. Chúng ta càng tu, càng dùng ý niệm nguyên ý của Nam Mô A Di Đà Phật khai triển tâm linh, thì không bao giờ bị ô nhiễm. Sự ô nhiễm nó đem tới cho các bạn từ đâu? Trong một giây là các bạn bị ô nhiễm liền. Một cái lý luận về đạo pháp sai,

NỘI ƠI

*Nội ơi! Nội tạo giống giòng
Nội thương con trẻ góp công cứu đời
Nội như nguyên ý của Trời
Thế Thiên hành Đạo mở lời như khuyên
Khuyên con hiểu rõ tiền duyên
Giống giòng thanh tịnh tự xuyên thế tình
Thức tâm tu luyện tự mình
Chơn tình rõ rệt hành trình khai thông
Chiều sâu nguyên lý hóa công
Phản hồn là chánh nội thông giải buồn
Thức hồn con nhớ cội nguồn
Tu thiên thanh tịnh tự buông chuyện đời
Tâm con chẳng có xa rời
Nội con là một con thời thức tâm
Nguyên lý con tự hát ngâm
Tự tâm chánh giác con thăm đến nơi.*

Lương Sĩ Hằng

Atlantic City, 31-12-92

11:30 pm khuya

cũng dẫn cho tâm thức các bạn khổ, khổ bao nhiêu năm mới thức được. Cho nên óc người phàm nghe đạo thì thấy sung sướng, hiểu thì khó hiểu là chơn tâm mình chưa mở, tam giới chưa thông, thượng trung hạ chưa thông. Nghe thì nghe, thấy sướng thiệt, thấy nhẹ thiệt, rút bộ đầu thiệt. Nhưng mà chúng ta chưa mở. Phải thực hành, phải làm một kỳ công điều luyện tâm thức, chủ nhân ông phải trách nhiệm hoàn toàn. Hưởng thượng, hưởng về chơn tâm, tưởng Trời Phật, tức là tưởng tới chơn tâm của chính chúng ta, đâu có gì động loạn mà phải sợ các bạn? Hàng ngày các bạn biết tưởng đến chơn tâm các bạn, thì các bạn đi đâu cũng thông, chớ không phải đợi lên Thiên Đàng, hay xuống địa ngục. Chỗ nào các bạn đi cũng thông hết.

đến đâu, mở đến đâu, mà chúng ta phải theo họ. Tới cuối cùng, tôi đề nghị các bạn, phải theo chính các bạn. Chơn tâm các bạn, là Phật là Tiên, là Thánh là Thần. Nếu các bạn không trở về chơn tâm các bạn, là không bao giờ có cơ hội tiến hóa. Cho nên, chúng ta nhờ sự thử thách của mặt đất này, ngày hôm nay, chúng ta đồng thức, đồng hiểu, đồng tiến, đồng tu. Tình huynh đệ thương yêu, tâm thức của chúng ta không bao giờ xa cách. Chúng ta vẫn hy sinh cho người kế tiếp. Hy sinh cái gì bạn? Hy sinh chuyện đời là chúng ta không đua đòi. Đó là cái hạnh hy sinh của thế gian thôi. Còn hy sinh của Chư Phật, Chư Tiên, không có giờ phút nào không ban chiếu cho người hưởng thượng, tiến hóa. Đó là hạnh hy sinh của Chư Phật, Bề Trên, lúc nào cũng ban chiếu cho phần hưởng thượng, tu thân tiến hóa.

Các bạn đừng có lo, lo là Phật không độ. Tâm các bạn không biết thương bạn, tâm làm thì thân chịu là vậy. Tâm các bạn biết thương bạn khai mở, thì chư Phật chiếu cho các bạn, đâu có bỏ các bạn, mà các bạn phải cầu xin. Không nhiều thì ít, cũng mấy chục năm ở thế gian rồi, các bạn thấy từng qui bái Phật gỗ! Bao nhiêu triệu lần, nhưng rồi kết cuộc kết quả, giờ phút lâm chung họ được cái gì? Chúng ta không tu thì thôi, tu thì chúng ta phải nghiên cứu cho kỹ, kết quả nó đi đến đâu? Cuối cùng nó đi đến đâu? Phải hiểu thì chúng ta mới đạt cái hành trình và tạo ra kỳ công tiến hóa rõ rệt.

Ở mặt đất này, tôi không giàu sang hơn thiên hạ, tôi không có hơn thiên hạ. Nhưng mà tôi trở về được với cái không, thực chất trong không, còn không nữa là tôi mới được nhẹ nhàng. Tôi còn ôm không cũng không được. Trong không còn không nữa mới được. Các bạn mới thấy rõ vô sanh rõ rệt. Từ quang rõ rệt, thăng hoa rõ rệt.

Tâm thức bền bỉ và không sai chạy; nếu nuốt được, nhận được nguyên lý vô sanh. Ôm thể xác mà tu luyện, là chúng ta thương vạn linh trong cơ tạng. Biết thương yêu lấy mình, mới đạt hành trình tu luyện. Đêm đêm lo tu, ngày ngày cảm thức, tôi mới thấy rõ đường đi của chính mình. Chính mình đi chớ chẳng có ai dẫn mình đi cả. Phải đi, đường lối pháp các bạn đã nhận cái pháp rồi, thì các bạn chỉ có hành để đi. Thân nan đắc, pháp nan ngộ. Ngày nay các bạn có cả hai, chỉ có hành thôi. Rồi những sự dấy động xung quanh thử thách, các bạn cũng vẫn tỉnh mà hành để tiến, thì mới có giá trị.

Lắm khi tôi làm cho các bạn bực, để thử tâm các bạn mà thôi. Nhiều chuyện, làm cho các bạn bực, để cho các bạn hiểu, hiểu lấy chính bạn. Đó là chánh đạo tiến hóa.

Thế gian học, phải thi mới có bằng cấp. Người tu phải nhờ kích động, mà giữ bền bỉ lượng từ bi sáng choang, thì Phật mới cho tam diệu tiến hóa. Về tâm linh, các bạn thấy rõ, hành trình của chúng ta chung hành, chung tiến; kẻ đi trước phải đưa lại những cái gì cho người đi sau tiến hóa. Các bạn không có những cuộc thi qua tôi, thì các bạn làm sao cảm thức được nguyên lý vô sanh mà tiến hóa. Chính mình biết thương mình, thì mới tiến hóa, tu học thanh nhẹ. Cho nên mỗi năm đều có tiếng nói của tôi, đến với các bạn từ giai đoạn một, để các bạn tự cảm thức và tự đi.

Suốt cả một kiếp làm người, biết thương bạn, thì bạn mới biết xài khí giới tình thương và đạo đức, nếu các bạn không biết thương bạn, thì không bao giờ biết xài khí giới tình thương và đạo đức, để độ cho nhân loại ở tương lai.

Vui thay và lành thay, ngày hôm nay tôi vẫn khỏe mạnh, và đàm đạo với các bạn, để các bạn có một cảm thức

rõ ràng; và nhận định rõ ràng người đi trước các bạn không lười biếng, không bê trễ, vẫn gom ý lực thăng hoa rõ rệt, không lạc vào con đường mê chấp tối tăm. Cho nên các bạn vượt qua một năm đã qua, cùng đi với tôi. Ngày hôm nay các bạn sẽ tiến tới một năm sắp đến, là các bạn đã nhận được món quà của người đi trước, tặng các bạn trong đêm Giáng Sinh, trong đêm Giao Thừa, nếu các bạn chịu nghe cuốn băng này.

Vẫn tất ít lời, để các bạn cảm thông lấy bạn và tiến hóa. Tôi không biết nói gì hơn, cảm đâu lo thực hành và đóng góp tùy khả năng sẵn có của chính mình. Tôi tin tưởng rằng các bạn cũng vậy.

Những người tuổi trẻ biết tu, tương lai sẽ chắc chắn là tiến nhanh hơn tôi. Tôi rất cảm phục những người tuổi trẻ chịu tu trong thời đại động loạn này, tràn đầy mê chấp đua đòi; nhưng mà người đã khép mình, lui về thực chất để tự tu, tự tiến là điều vinh hạnh nhất cho phần hồn ở tương lai. Những tuổi trẻ ấy sẽ làm gì ở tương lai các bạn? Sẽ đóng góp cho quần sanh rất nhiều, rất nhiều. Đóng góp ở chỗ nào? Chính nó tu thiên và nó tự thức, nó học một giờ thiên, một giác thiên của nó là một khóa học tiến thân. Nguyên lý tròn đầy để đóng góp cho chúng sanh kế tiếp.

Càng ngày, bạn đạo của chúng ta càng đông mà càng hiểu được nguyên lý thanh tịnh vô sanh, thì các bạn sẽ vinh quang trong hành trình tiến hóa rõ rệt. Các bạn chấp nhận cảnh đời là bãi trường thi mà các bạn đã có cơ hội dự thi hiện tại ngay trong gia đình, bạn bè, xã hội. Tiến thẳng tới phần hồn thanh nhẹ vô sanh tự giác là điều cao quý nhất. Đời đạo song tu, không bị chèn ép và mê chấp nữa. Lúc ấy các bạn mới sử dụng được khí giới tình thương và đạo đức.

Những lời thực chơn phát hiện từ

trong tâm đáy lòng tâm thức của các bạn mà ra. Giải thoát ngay trên mặt đất, kiếp người không còn đau khổ nữa, chỉ chuyên cần lo tu học tiến hóa. Đó là các bạn hưởng được đó la của Ông Trời! Còn đồng tiền hiện tại các bạn nắm được, bỏ được, cất được cũng là giả mà thôi. Xác các bạn còn giả mà, tiền của làm sao thật? Các bạn phải hiểu xác của các bạn đúng ngày đúng giờ cũng phải ra đi — không có sự thật! Vạn sự trên đời là không. Không có dùng cái hay của người khác mà chính mình quên mình. Phải dùng cái của chính mình tiến hóa mới thấy mình là một khả năng của mặt đất, thì tâm lý nội khoa của mình không bị xáo trộn. Như thỉnh đâu này, mời đâu kia nhưng mà không hành rồi cuộc thì cũng vậy đó thôi. Các bạn mà thỉnh đâu này, mời đâu kia rồi cuộc các bạn không hành thì các bạn cũng là một cuộc động loạn mà thôi, không tiến hóa — phải hành đúng!

Trăm ngàn con sông cũng chảy về biển; trăm triệu đạo pháp thế gian cũng về Trời, chỉ thực hành đúng hay là không. Nếu các bạn thực hành không đúng mà các bạn cứ đối chiếu hướng liền liền thì không khác gì con chuồn chuồn đang quay, không tiến hóa được. Uống cho một kiếp làm người! Tu không cảm thức được, ngu si dân dạn, phải hiểu rõ mình ngu si dân dạn mình mới tiến

hóa. Còn chấp, không bao giờ tiến hóa nổi — chắc chắn như vậy.

Cuốn băng này để các bạn nghe và các bạn cảm thức. Các bạn lấy nó làm cây thước đo lường của chúng sanh đang tiến hóa tới đâu. Thấy rõ hạnh nguyện của người tu đến đâu. Phát nguyện được trong đời mà tâm thức không thực hành cũng như con người đã tự ghét mình mà thôi. Cho nên có cõi địa ngục đang chờ đợi. Phải biết thương mình thì không có địa ngục chờ đợi, mà ghét mình thì địa ngục chờ đợi.

Cho nên, các bạn vui trong năm mới, vui chung hợp với các bạn cuối năm, khai mở, tha thứ và thương yêu là điều cần thiết để gieo cái phúc diên, từ bi tâm thức phát triển của chính bạn. Nếu chúng ta không biết tha thứ và thương yêu thì chúng ta mất đi cái tâm từ bi khai triển đời đời bất diệt. Phải biết tha thứ và thương yêu!

Những người chọc phá các bạn là Thầy các bạn mà thôi, không phải người tâm thường. Nhờ họ, chúng ta mới tiến thân. Nhờ họ, chúng ta mới cảm thức được điều thiện lành của Trời Phật. Cho nên chúng ta phải cảm ơn,

lấy oán làm

ân. Dù các bạn

có hao mất của cải đi nữa, rồi cuộc tâm của các bạn không bao giờ mất. Cửa của Trời không bao giờ mất! Đừng có theo ba tờ giấy lộn đó mà khổ. Tiền bạc nó dạy con ngu suốt đời là chỗ đó.

Vì tiền, vì địa vị — tu mà cũng muốn có địa vị? Tu mà cũng muốn làm đàn anh? Đó là tạo địa vị. Tu phải mở thức hòa đồng thì nó mới đẹp được cái địa vị trần tục trong tâm thức được. Nhưng tu mà tạo địa vị cho chính mình là người đó không phải là người tu, người đó là người ngu, không phải người tu. Người ngu mới ôm chấp địa vị. Người khôn giải mở, thăng hoa tiến hóa, không ôm địa vị của trần gian.

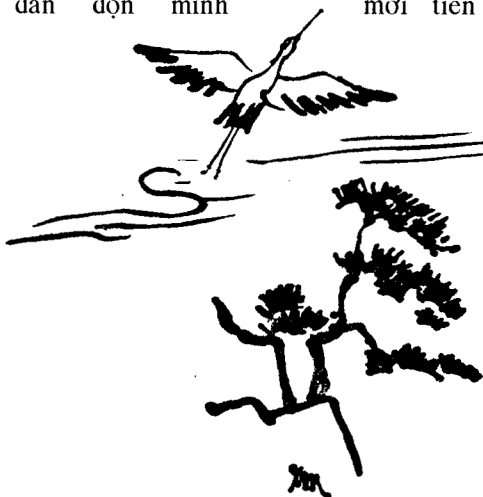
Trần gian là địa ngục trần gian. Vợ, con này kia kia nợ nó đang giam các bạn, chớ không phải giúp gì cho các bạn. Đang giam các bạn. Cho nên tôi nói các bạn có vợ có chồng để con là các bạn đã lãnh một cái tội chung thân khổ sai!!! Nó giam hãm đủ điều làm cho các bạn bận rộn, và phải hiểu cái tội **chung thân khổ sai** của các bạn mà thức tâm tự thăng hoa, giải mở nghiệp tâm để tiến về cõi thật Thiên Đàng mới có cuộc sống ở tương lai.

Hôm nay vui, chúng ta cùng có hạnh tu tiến, vui say đời đạo, khai mở tâm linh chung hợp hòa bình, tình thương sống động. Tôi xin cầu chúc các bạn vượt qua một năm và sẽ tiến tới hưởng lấy **Thanh Quang của Bè Trên** tốt đẹp đang ban chiếu cho các bạn trong giờ tham thiền, tự tạo kỳ công **Thăng Hoa Giải Thoát**.

Thành thật cảm ơn các bạn,

Lương Sĩ Hằng

Ngày 30 tháng 12 năm 1991

NHÌN HẠNH THẦY

Thầy Tám là một vị minh sư của bạn đạo Vô-Vi khắp năm châu.

Lòng Thầy như biển Thái Bình Dương. Thầy du thuyết khắp nơi để phổ đạo, trước khi bước vào Kỷ Nguyên Di Lạc, thời đại của Tình Thương Đạo Đức.

Thầy là tấm gương sáng, đuốc soi đường, anh em bạn đạo chúng ta bắt buộc phải đi theo, nhìn hạnh Thầy mà hành đạo. Bỏ lại những tâm phàm, tánh sân mê làm tri trệ người tu.

Tu đi mới biết thương Thầy. Quí yêu tất cả mọi người, chánh lo cho ta, ngày đêm tu sửa.

Sự từ bi, hạnh hy sinh cao cả của Thầy làm cảm động anh em chúng ta. Thầy lo và giúp các con của Ngài rất nhiều, chỉ mong chúng nó thức tâm mà trở về cảnh quê xưa chốn cũ Cha Mẹ đang chờ. Nhìn lại việc làm của Thầy, Thầy lết thân già nay đây mai đó, để làm gì các bạn? Xin hỏi các bạn trả lời. Có phải đang diu dắt chúng ta về bến giác?

Còn chần chờ gì nữa, lo đời ư! sợ mất của, mất danh, mất nợ... những cái là hư ảo, nghiệp tâm mà thôi!... Bỏ tất cả, nhưng sẽ được tất cả và tốt hơn nhiều các bạn à! Nhìn hạnh Thầy mà đi, không nên nhìn người khác, sửa là đúng đường.

Thân chào các bạn, tu để tiến về tâm thức. Xúc động khi viết bài này.

Huỳnh Quốc Kiệt

San Jose, 17-11-91

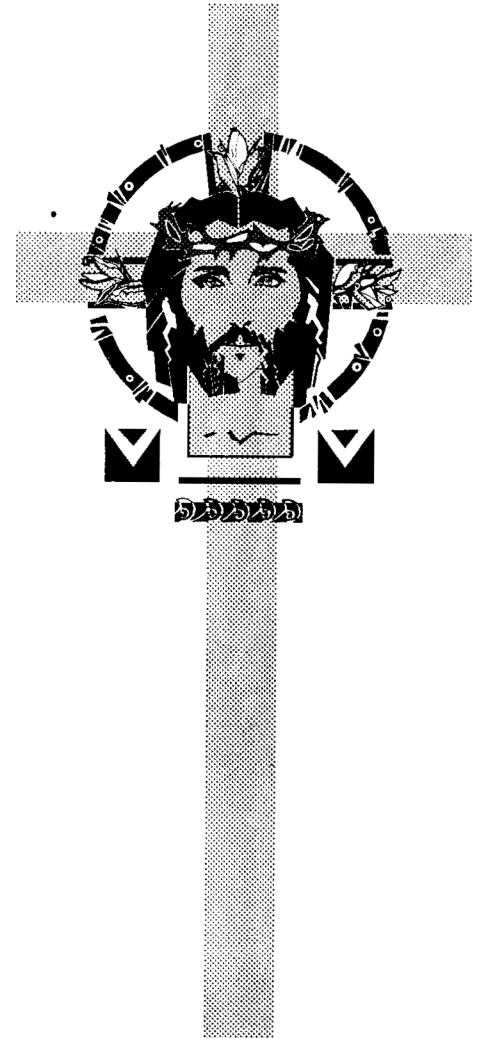
TỪ BI

Hạnh từ bi cứu khổ cứu nạn của Quán Thế Âm bồ tát bao trùm khắp cả càn khôn vũ trụ. Bất kỳ lúc nào chúng ta chịu dừng lại để nghe tiếng lòng của mình, chịu xoay cái nghe để lắng nghe tự tánh, thì ngay lúc ấy ta và Quán Thế Âm là một, đang cứu khổ ban vui cho chính chúng ta.

Thật ra, thường khi có một sự việc gì bất ổn xảy đến, tự đáy lương tâm ta luôn có một tiếng nói khe khẽ bảo rằng ta đang tham hay đang sân, đang si đó. Nhưng vì tự ái và lòng tranh chấp, ta dùng những lý luận hay ho để biện minh cho hành động và lời nói của mình, che phủ lên cái siêu âm nhỏ bé kia đi, tự tạo tội và hại lấy chính ta.

Đau khổ chất chồng, nạn tai dồn dập, chúng ta mới hướng về đức Quán Thế Âm. Quá trình Ngài đã chịu bao oan khiên thua thiệt ở đời, luôn cam lòng nhận lỗi về mình để tu thân bồi đức. Niệm danh hiệu Ngài để làm sáng hạnh từ bi trong ta, để thấy ta đã bỏ quên chính ta từ lâu lắm rồi. Ta sống thật cô đơn hiu quạnh làm sao giữa chợ đời náo nhiệt. Ta sống thật bon chen giả dối làm sao giữa xã hội tranh đua. Tận cùng trong giây phút canh thâu vắng lặng, ta chợt thấy sáng lên một thức tâm, đem tịnh bình rưới nước thật thà lên cho tánh, lấy hành dương liễu rảy ánh quang khai xuống cho tâm. Giã từ hận thù tranh chấp. Giã từ đen tối yếu hèn. Nam mô đại từ đại bi Quán Thế Âm bồ tát.

Phạm Văn Khanh

*Nghe đi, nghe cho rõ lòng mình
Thật thà đi, để nhận chân sự thật
Tập nghe đi, nghe tiếng nói siêu âm
Chấp nhận đi, muốn tội là do nơi mình
Nam mô đại từ đại bi Quán Thế Âm
bồ tát*

*Đẹp tự ái, chịu lắng nghe
Bỏ tranh chấp, tự độ mình
Thật thà cho hào quang người sáng
Cho tâm tối rã tan
Cho bình mình ló dạng
Cho sức mạnh tuôn tràn
Hãy nghe đi, nghe tiếng than thở của
lòng mình
Chỉ tại tôi, tôi hại lấy chính tôi.*

Nam Mai

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Sự Thương Yêu

Thầy là Cha của sự Thương Yêu. Do bởi sự Thương Yêu mới tạo thành thế giới và sanh sản các con. Vậy các con sản xuất nơi sự Thương Yêu là cơ thể của sự Thương Yêu đó!

Sự Thương Yêu là giếng bảo sanh của Càn Khôn Thế Giới. Bởi Thương Yêu mà vạn loại hòa bình, càn khôn an tịnh. Đặng an tịnh mới không thù nghịch lẫn nhau, mới không tàn hại nhau, không tàn hại nhau mới giữ bền cơ Sanh Hóa.

Kẻ nghịch của cơ Sanh Hóa là Quỷ Vương, là tay diệt hóa, cũng như có sống của Thầy ắt có chết của Quỷ Vương. Quỷ Vương giục sự ghét mà tàn hại các con.

Vì ghét nhau mà vạn loại mới khi nhau, vì ghét nhau mà vạn loại mới nghịch lẫn nhau, vì ghét nhau mà vạn loại mới tàn hại lẫn nhau, thì là cơ diệt thế.

Vậy, Thầy cấm các con từ đây, vì không đủ sức thương nhau thì cũng chẳng đặng ghét nhau!

Ngọc Hoàng Thượng Đế

Một Tạo Hóa trong Tạo Hóa

Các con!

Đời là trường tiến hóa của vạn linh. Các con vào đời để tiến hóa, nhưng tiến hóa về đâu hỡi các con (?)

Tạo Hóa không hữu tình, cũng không vô Tình mà sanh các con, sanh vạn vật. Nhưng vạn vật và các con lại sanh ra trong Tình Tạo Hóa. Tạo Hóa có những gì đã ban tất cả cho các con, từ quyền năng Pháp Độ, cho đến máy nhiệm tân kỳ, các con đều có cả.

Các con là một Tạo Hóa trong Tạo Hóa. Thế nên các con có thể tiến từ cõi vô thường lên đến cõi hằng thường vô sanh bất diệt.

Diêu Trì Kim Mẫu

Ý Nghĩa của Đại Hội

Chư hiền muội! Bản sĩ thiết tưởng, trước cảnh đời đang khổ nạn đau thương, mục đích của ĐẠO là để cứu độ người đời thoát vòng trần lụy. Đại Hội Yến Bàn Đào là phép nhiệm màu từ Ngôi Vô Cực hiện bày thật tướng

để cứu độ vạn linh. Nên khi được tổ chức một lễ hội nào, người Thiên Ân hưởng đạo, người tu hành cần phải ý thức đến mục đích cứu cánh của ĐẠO và tinh thần trách nhiệm thiêng liêng đối với niềm đau khổ chung của nhơn loại Có như vậy, cuộc lễ mới có ý nghĩa, hình thức long trọng tôn nghiêm mới được hiển hách anh linh, và sự cực nhọc tốn hao mới xứng đáng...

Nam Hải Quan Âm Như Lai

Muốn Có Hòa Bình

Muốn thế giới hòa bình, càn khôn được an tịnh, thì mỗi con người phải hoàn toàn hướng về Đạo Đức, phải suốt lý uyên thâm của Đạo để an định nội tâm. Khi nội tâm an định thì ngoại cảnh dù có xáo động cách nào cũng không làm sao cho con người phải đảo điên trong kiếp nạn.

Vạn Hạnh Thiên Sư

Tự Tu Tự Tiến, Tự Đạt

Hễ nặng về thế sự thì nhẹ về phần đạo đức, sung mãn về vật chất thì đói kém về tâm-linh, toại hưởng mọi danh vọng ở thế gian thì cô quạnh ở ngôi vị thiêng liêng. Nhưng than ôi! cái danh vọng ở thế gian sao mà nó lại hấp dẫn lôi cuốn mạnh đến thế (?) Do đó, chỉ trừ những người có căn trí cao mới dám xem thường mọi cám dỗ thụ hưởng của cuộc đời, xem việc Đạo như lẽ sống bất diệt của đời mình.

Phàm nhơn cũng do đó, Thánh Nhơn cũng do đó. Thượng Đế không thể bằng ầm mình đặt vào ngôi vị Thần Thánh Tiên Phật, dẫu Ngài có thương mình đến đâu đi nữa cũng vậy.

Phải tự mình làm cho mình trở nên hàng Thần Thánh Tiên Phật, vì không ai có thể ăn giùm cho người khác no, không ai có thể uống giùm cho người khác đỡ khát, không ai có thể tu giùm cho người khác đắc Đạo.

Bát Nhã Thiên Sư

Thiện Trung trích Thánh Giáo
Cali, ngày 10 tháng 12 năm 1991

Dưa Muối Qua Ngày...

Dưa Cải Chua

Ở Cali, chúng ta lúc nào cũng có thể mua được dưa cải về muối, chứ không cần tích trữ hàng năm như ở Việt Nam.

- Một pound (lb) dưa mua về rửa sạch, cắt vừa miếng phơi cho ráo nước. Cứ một pound dưa thì 1 thìa cà phê muối biển rắc vào dưa và trộn đều cho thấm.
- Xong bỏ dưa vào keo rộng miệng, lấy một cái đĩa nhựa dãn lên, và trên đó đặt cục đá để nén cho dưa được ép chặt và ra nước.
- Nén độ 1 ngày thấy dưa chưa đủ nước, thì nấu thêm nước muối nhạt, để nguội đổ vào cho dưa được sâm sấp nước.

Nếu không đủ nước, dưa sẽ dễ bị mốc. Độ 7 ngày dưa sẽ chua, có thể cất trong tủ lạnh để ăn dần.

Dưa Món

- Củ cải hoặc su hào, cà rốt thái hình hoa, vừa miệng ăn, đem phơi nắng cho khô hoặc sấy trong lò lửa nhỏ. Khi miếng củ cải hoặc cà rốt đã se lại, bỏ vào keo và nấu nước như sau để ngâm:
  - 1 phần tamari (tương Nhật) + 1 phần nước lạnh trộn đều, nấu sôi để nguội, và đổ vào dầm dưa món. Nên nhớ lúc nào dưa món cũng phải ngập nước mới không sợ mốc. Vì đây là món ăn dưỡng sinh nên làm rất giản dị. Nếu các bạn muốn thêm vị chua thì dùng chút dấm táo hoặc vị ngọt thì thêm ít maple syrup (nhựa cây phong), nêm vừa miệng, rồi nấu sôi bỏ vào dưa.
- Hai món này dễ làm, để dành được lâu, mà ăn hoài không chán.

Cô Chín

Bờ Giác, Bến Mê

Đường trần mở rộng thênh thang,
 Cửa nào là cửa Thiên Đàng mà đi?
 Cửa nào đất tới Từ Bi?
 Cửa nào đất tới Sân Si Hãi Hùng?
 Nắm tay ta hãy đi cùng,
 Ngỡ ngàng ta phải đi chung khởi làm.
 Đường trần nhiều ngã tối tăm,
 Những lời Thầy dạy trong tâm ghi hoài.
 Càng đi càng thấy chông gai,
 Nổi lòng ta hãy xin ai chớ sờn.
 Những ai lạc lõng cô đơn,
 Những ai nóng nảy dễ hờn dễ diên.
 Ráng nhìn vào bảng trước tiên,
 Bảng đề "Bờ Giác" là nên rẽ vào.
 Ở đây bạn sẽ ra sao?
 Thầy khuyên Thầy dặn cứ vào thử xem.
 Lối vào này ít ai chen,
 Lối này khó kiếm lại thêm khó vào.
 Những ai giác ngộ tu cao,
 Chỉ trong khoảnh khắc nhảy vào như không.
 Đứng ngoài ta cố ngóng trông,
 Người vào cửa ấy là không muốn về.
 Bảng nào in chữ Bến Mê,
 Rất nhiều nhóm đến khó bề chen chân.
 Những bài Thầy giảng nhiều lần,
 Vô tình bạn đã dần dần lãng quên.
 Còn ham mê đục, mê tiền,
 Lòng trần đầy động liên miên khó dừng.
 Đê mê theo thú hồng trần,
 Mất mù, óc tối, đem thân nhảy vào.
 Bến Mê sóng nước lao xao,
 Đục trong, trong đục, ai nào thức tâm?
 Lặn qua, ngụp lại bao lần,
 Vẫn trong bể khổ, âm thầm chịu đau.
 Dù là có muốn giúp nhau,
 Vẫn nằm trong Bể trước sau chết chìm.
 Ai ơi trong bước đường Thiên,
 Gắng tìm Thanh Tịnh trong miền Thức Tâm.
 Đường đi ta bước khởi làm,
 Vào Thiên chính chấn là Tâm hết mù.

Thu Ba

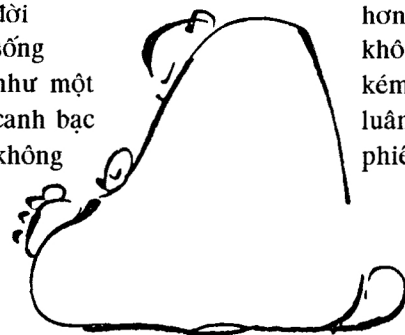
Bất Lực rồi chăng?

Biết bao thế hệ đã đi qua, loài người vẫn mãi mãi chạy theo những tia sáng “tương lai” chiếu rọi từ cuối chân trời vô định, hy vọng bắt lấy những hạnh phúc ám áp cho cuộc đời, tội nghiệp! Hầu như mọi người đều phải gục ngã trước khi hai bàn tay thực thụ chạm vào những ảo quang đó. Nếu lớp trước nằm xuống, những hoài bão lại được chuyển sang trên lưng kẻ sau để tiếp tục cuộc hành trình, y như một môn chạy đua tiếp sức, vô cùng bất tận. Mọi nỗ lực đã được tung ra, mọi diệu thủ xảo thuật đã được thi thố, tạo nên biết bao là cảnh lâm than thống khổ, mà loài người vẫn tự hào có thừa khả năng và nghị lực san bằng mọi trở ngại. Nhưng ta có quên rồi chăng, vì quyển sách lịch sử nhân loại đã được thành hình từ những bi kịch ấy, quyển sách này mãi mãi và mãi mãi sẽ được bồi đắp bởi những tấn tuồng đó, mà những thảm trạng thì vẫn triền miên sinh sôi nảy nở. Khốn nạn thay! các cảnh tang thương dường như chỉ là những sự tái diễn thì đúng hơn, đau đớn hơn nữa, sau khi một khó khăn nào đó được ổn thỏa, chắc chắn những hy sinh không thể nào tránh khỏi, không hiểu những hy sinh tạo thành quyển sử ký đó có quá lớn lao và phi lý không. Khi nào quyển sách đó có trang cuối cùng, khi nào dòng lịch sử sẽ thôi lưu chuyển, đứng nơi và đúng lúc như mọi người mong muốn, tức là khi loài người nắm chắc trong lòng bàn tay những tia sáng sắc sỡ màu sắc từ chân trời kia, để con người được an nhàn, thư thái, hưởng cuộc sống ngập tràn hạnh phúc, không chút bận tâm sợ hãi những giây phút tới. Nếu ta cùng nhau ngược dòng lịch sử, ôn lại những cuộc bể dâu, ta đã tìm thấy gì trong tiến trình cuộc sống loài người.

Ngoài những tiến bộ chỉ đem lại tranh chấp thù hằn, quấy động thêm lòng dục vọng, những chữ “Hòa Bình” và “Hạnh Phúc” thực sự đã đến với ai chưa. Không ai chối cãi rằng, nếu toàn thể nhân loại đều được những thứ ấy, thì đó chỉ là điều hảo huyền, vậy thì với một cá nhân thôi, chỉ một cá nhân thôi, và nếu ta hoàn toàn thành thực của kẻ quân tử, có ai biết hai thứ đó là gì không?

Tại những quốc gia nghèo nàn, đời sống quá ư khó khăn thiếu thốn, trong khi nó quá vội vã nặng nề trong sự ganh đua ở những cường quốc. Đâu đâu hầu như mọi người đều phải dành gần hết thì giờ cho miếng cơm manh áo, chỉ khác một điều, kẻ dư thừa, người bữa đói bữa no. Còn dư được chút rảnh rỗi, nếu là người thừa tiền thừa bạc, thì họ tung ra để mua vui, hoặc đi tìm thân bằng quyến thuộc, cùng nhau trà dư tửu hậu, hay hàn huyên tâm sự. Những kẻ nghèo khó thì sống cảnh hẩm hiu, than trời trách đất, so sánh đời mình với kẻ khác, ê chề khổ não. Có phải tất cả chỉ muốn đi tìm sự vui thỏa đến từ bên ngoài? sao vậy? không lẽ chính ta không có “Hạnh Phúc”?, ấy đó! có ai vàng chừa trong nhà mà ra đường ăn mày như thế! Thị phi, danh vọng, thích khen sợ chê, tham sanh úy tử, tại sao mọi người đều sợ và tôn sùng chúng vậy, những thứ này quả nhiên ghê gớm quá. Như vậy hai chữ “Hòa Bình” đó có chỗ đứng trong tâm hồn ta không? Làm sao đây, với nhu cầu tối thiểu cung cấp từ bên ngoài, làm sao ta có được cuộc sống hòa bình và hạnh phúc. Ta đã xa quê cha đất tổ, đang sống nơi xứ người, chắc cũng có người đêm đêm gác tay lên trán suy ngẫm về sự đổi đời sau biến loạn 75. Về phương diện sinh nhai, hẳn nhiên đã có phần khả quan, nhưng về nội tâm thì sao, hay là lúc nào cũng cảm thấy

đời
sống
như một
canh bạc
không

hơn
không
kém,
luân
phiên

kẻ thắng người bại, nếu lỡ một nước cờ, liệu có được thương hại không, hay chỉ tự chuốc lấy sỉ nhục.

Nói về sức phàm, hiện nay vẫn chưa có thuốc trường sinh bất tử, vẫn chưa có nhân vật nào đủ khả năng đem hạnh phúc thực sự đến người khác, ngay cả người chặn gỏi với mình. Nhân quyền tuy tương đối được đề cao tại vài quốc gia, khoa học cũng đã tiến bộ rất nhiều, nhưng cả hai vẫn chưa phải là phép lạ, thân xương thịt này vẫn bị sát hại dễ dàng bởi một viên đạn đồng giá trị không quá nửa xu, hay hoàn toàn bất lực với những loại vi trùng nguy hiểm vô hình vô tướng. Vì vậy trước sau gì ta vẫn phải ra đi, nhưng cái gì ra đi, cái gì ở lại, cái ra đi đó sẽ về đâu, cái còn ở lại kia sẽ ra sao? Sự tiến bộ của khoa học và kỹ thuật hiện nay có giúp ta tìm được câu trả lời không?

Hãy cùng nhau nhìn lại khả năng hiện tại của khoa học. Đúng vậy, kỹ thuật và khoa học đã tối tân hóa vượt bậc, rất tiếc, cái văn minh này vẫn còn bị hạn hẹp trên phương diện hữu hình vật-chất. Không một phàm nhân nào dám nói còn bao nhiêu sự kiện vẫn chưa được khám phá, hoặc kỹ thuật hiện nay vẫn chưa đủ sức giải thích hay chứng nghiệm được, nhưng không thể vì vậy mà bảo rằng không có những sự kiện đó. Một cái máy đo vi ba, có thể tiếp nhận những làn sóng mà tai mắt vô phương nghe thấy được, nhưng lại vô dụng với tình thương của cha mẹ dành cho con cái, ta lấy gì để

chụp hình, đo cường độ, đếm tần số, hay dù phải nhờ những bác sĩ lỗi lạc nhứt hoàn cầu, moi tìm móc ruột, có thể nào tìm thấy tình thương ấy. Bảo rằng tình thương đó không có ư? Khoa học nào phải phép lạ, đó chỉ là những khám phá đã có sẵn trong cái gì bao la huyền bí kia rồi. Nếu bảo rằng không nên tin những gì khoa học chưa chứng nghiệm được, như vậy chúng ta không ai có trí khôn cả sao, vì trí khôn không thể dùng khoa học chứng minh cụ thể được đó. Nếu không có trí khôn, khoa học kỹ thuật từ đâu mà ra, từ thiên đàng hay địa ngục chẳng, mà thiên đàng địa ngục cũng thuộc về huyền bí vậy. Nếu chúng ta dùng cái đến từ huyền bí để phủ nhận huyền bí, có khác nào tự mình bảo: “Tôi không phải do cha mẹ tôi sanh ra”, nghe như thế chắc tức cười lắm. Ta đã thấy rằng, khoa học càng tiến xa, những câu hỏi càng hóc hiểm, vì đó chỉ là khoa học vật chất, hữu hình hay thực nghiệm, nên càng lý luận, chỉ càng thêm lẩn quẩn. Với những hiện tượng siêu nhiên (Supernatural Phenomena), ta không thể phủ nhận vội vàng, nhưng cũng khó mù quáng chấp nhận. Nhưng nếu cứ đứng ngoài, những sự phân vân này biết đến khi nào mới được giải tỏa, và nếu cứ kéo dài mãi, khi kiếp người sắp tàn, không hiểu sẽ tránh khỏi hối tiếc không... . Những ai đã thí phát cho đạo, khi về được với thanh tịnh, trong những lúc định thần, chắc cũng đã thực chứng ít nhiều các hiện tượng siêu khoa học ấy, nhưng vì những giác quan phàm tục đã gạt gẫm không biết bao nhiêu đầu óc duy vật, nên khoa học cho rằng những điều đó hoàn toàn hoang đường. Cũng khó trách được cái thành kiến bất hủ của những kẻ gọi là cấp tiến lắm, bởi vì đã có nhiều người đang khoác lớp đạo, khi đã đạt được chút quyền năng, vội tự mãn,

THIÊN

Tôi vừa qua trong giấc thiên tôi cảm thấy sung sướng quá! Chưa lúc nào mà thiên được yên ổn bằng đêm hôm qua. Ý nghĩ không đến với tôi nữa, có thật như vậy hay là giả đây?

Thiên thế nào để đi đến Định?

Có phải rằng mình không dự những cuộc vui trong trí óc, ngao ngán những sự đòi hỏi thích thú trong trí não không?

Có phải nguồn gốc của những sự động loạn đến từ sự đòi hỏi hưởng thụ, kích thích trong đầu óc, từ cái nhỏ nhen đến các chương trình to tát.

Có phải những buồn tủi đến từ sự đòi hỏi vui sướng, tận hưởng, thích thú nhưng không được như ý mình, ví dụ từ lãnh vực tình cảm, vật chất đến điển quang liên quan đến quá khứ, hiện tại hay tương lai?

Nếu mình chán lối hưởng thụ mà phải hành hạ tư tưởng, trí não, thân và tâm thì có phải mình cắt đứt nó bằng cách chấp nhận sống không hưởng thụ không? Chấp nhận không hưởng thụ ngay trong một tia tư tưởng nhỏ nhoi, còn con nhát của trí não? Thả lỏng ý nghĩ ra và không muốn đoạt nó nữa? Như vậy có giúp mình đi đến Định không?

Yến Minh

rồi xưng danh xưng vị, đó là chưa kể những kẻ bịp đời, mót lượm từ tiểu thuyết phim ảnh, tạo dựng những chuyện quái đản đầy dị đoan mê tín, dở trò thầy pháp, hô phong hoán vũ, đem những đạo lý âm dương, ngũ hành biến hóa trong trời đất, vẽ rắn thêm chân, lũng đoạn tâm trí kẻ non dạ trí xoàng. Ngoài ra có những kẻ tu hành chỉ nhắm vào những phép thần thông, hay hôn ám mê chấp trong vấn đề vong linh huyền hoặc, làm cho những người thực tâm bị tỵ hiềm dày xéo

nghi ngờ, biết bao linh hồn trung chính bị ngăn ngại trên con đường trở về nguồn cội, khiến cho lòng thế nhân mỗi ngày thêm ly tán, đạo mỗi ngày mỗi xa thể tánh, những kẻ có duyên với đạo mỗi ngày một hiếm, thật muốn đi trọn đường đạo, quả là khó hơn đi sơn đào hải, hoang mang càng thêm hoang mang, mê muội càng thêm mê muội. Vô tình hay cố ý, không hiểu những kẻ gây khó khăn cho người tầm đạo, sẽ gánh nổi nghiệp báo này chăng?

Rồi đa số chỉ biết phủ nhận các điều siêu nhiên huyền bí, nhưng chưa ai chứng minh được cho thái độ phủ phàng của họ, chính vì vậy, họ không còn nhận thấy cứu cánh thật sự của chân lý, tự tạo một hàng rào ngăn cách giữa họ và thiêng liêng, họ đã quên đi một linh hồn vẫn tồn tại sau khi thân xác mất đi sinh khí, cho rằng sau khi chết rồi đoạn diệt, chớ không có hồn thức chi hết. Tâm hồn đã bị hững hờ, khốn thay, đạo nằm trong tâm, tất nhiên đạo phải suy đồi theo.

Khoa học hiện đại xem như đã bất lực trong việc đem lại hạnh phúc hòa bình cho nhân loại, tôn giáo thì mơ hồ, dường như tín đồ chỉ xem những cơ sở đó là nơi để ném bỏ tội lỗi của mình, hoặc là kho sinh lợi của tạo hóa có thể cầu mong phước lộc, chính đạo có lẽ không cần thiết nữa, ngoài những vị truyền giáo có thực chất, hầu hết chỉ biết người học đạo qua sự phô trương tâng bốc của họ. Ngày nay vàng thau lẫn lộn, chân sư nan tìm, phải chăng họ đã tuyệt vọng với sự đòi truy của nhân sinh, hay họ đã hoàn toàn bất lực trong việc hoằng hóa chúng sanh, hướng dẫn con người về nguồn cội bằng chính đạo. Người đời có cái “ta” của người đời, kẻ tu vẫn còn cái “ngã” của kẻ tu. Ôi chao!, mong rằng thượng đế không phải bất lực như vậy...

Ngọc Long
Nhấn Hòa, 25-12-91

Phóng sự những ngày Đức Thầy đến miền Nam Cali, 2/92

Ngày 9 tháng 2 năm 1992, vào lúc 5 giờ chiều, Đức Thầy đã đến phi trường Los Angeles trong chương trình viếng thăm bạn đạo miền Nam Cali và để thực hiện cuốn băng video “Phương Pháp Công Phu”. Ra đón Đức Thầy tại phi trường có chị hội trưởng Hội AHVV Hoa Kỳ và một số đông bạn đạo miền Nam Cali. Trên đường về nơi nghỉ ngơi, Đức Thầy đã ghé thăm gian hàng triển lãm của Hội AHVV Hoa Kỳ trong khu chợ Tết Cali.

Đức Thầy đã không quản ngại đến sức khỏe với bộ răng chưa được làm xong, một lần nữa đã bỏ công sức ra để chỉ rõ lại phương pháp công phu của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Đức Thầy đã thực hiện cuốn băng trên vào ngày 10 tháng 2 năm 1992 tại phòng thu hình của đài Paragon Cable. Cuốn băng video này được thâu với băng 3/4” nên phẩm chất rất tốt và hình ảnh rất rõ ràng.

Ngày 11-2-92

Đức Thầy thuyết giảng buổi đầu tiên tại T/Đ Thiên Thức từ 7 giờ đến 9 giờ tối với số bạn đạo tham dự trên 80 người, phải ngồi cả ra nhà bếp. Sau phần huấn từ của Đức Thầy là phần vấn đáp đạo. Vì đây là đêm thuyết giảng đầu tiên sau 1 thời gian dài Thầy vắng bóng, nên nhiều bạn đạo từ VN qua và các bạn đạo mới chưa lần nào được gặp, đã về rất đông trong niềm cảm xúc tương hội đầu tiên này.

Ngày 12-2-1992

Một bữa ăn chiều với Đức Thầy

được đặc biệt tổ chức cho tất cả các bạn đạo và tu sinh đã cộng tác cho Hội. Số người tham dự khoảng 60 người tại nhà hàng “Bát Tiên” do anh Bằng cùng 1 số anh em quản lý. Bữa ăn đây không khí thân mật của gia đình do Hội AHVV Hoa Kỳ tổ chức đã giúp cho các anh em thêm phần khích lệ trên con đường phục vụ đạo pháp.

Ngày 13-2-1992

Hôm nay đặc biệt có hai buổi thuyết giảng (thêm buổi trưa từ 11 đến 1 giờ) nhằm mục đích giúp các bạn đạo đi làm “ca đêm” có cơ hội gặp Thầy. Buổi sáng hôm ấy, mặc dù trời Cali với trận bão đang kéo tới làm cho không khí trở nên lạnh, các bạn đạo vẫn đến rất đông. Một số phải ngồi bên ngoài để nghe những lời chân lý, những lời khuyên tu hầu sửa được tâm thân mình, trước khi về xây dựng lại đất nước thân yêu.

Ngày 14-2-1992

Là ngày dành riêng cho gia đình Inglewood được tái ngộ cùng Đức Thầy sau những ngày tháng dài xa cách. Thầy trò có cơ hội tiếp xúc, các bạn đạo tại Los lại có cơ hội vấn đạo Đức Thầy, giúp cho cá nhân được mở trí cũng như giúp cho các bạn đạo năm châu tìm hiểu qua những băng giảng ghi lại.

Thứ bảy 15-2-1992

Một ngày cuối tuần với những trận bão liên tiếp thổi vào từ những ngày trước và tình trạng báo động đã được các đài truyền hình địa phương loan tin. Nhiều trận lụt đã gây thiệt hại nặng cho người và vật. Ban tổ

chức đã chọn ngày này làm ngày “Tân Niên Nhâm Thân”. Có phải chẳng là kém phần may mắn? Nhưng rồi mọi chuyện lại xảy ra ngoài ý nghĩ của mọi người. Mặc dù trời mưa tầm tã, các anh em trong ban tổ chức cũng đã cố gắng lội mưa để đến sắp đặt mọi công việc, hy vọng rằng được vài chực bạn đạo đến tham dự chiều hôm ấy! Nhưng bỗng dưng đến 12 giờ 30 trưa, trời bắt đầu tạnh, một chút ánh nắng ấm áp đã xua tan đi những cụm mây đen, đem lại một bầu trời nắng ấm cho miền Nam Cali. Các bạn đạo đến tham dự rất đông, từ Los Angeles, từ San Diego, và cảm động nhất là các gia đình từ San José đã không quản ngại đường xa để về tham dự buổi tiệc Tân Niên Nhâm Thân này.

Đúng 6 giờ rưỡi chiều, Đức Thầy đến. Do sự phát tâm của anh chị Diễm, ban tổ chức đã có được phòng họp với sức chứa trên 300 người mà giờ đây đã chật ních các bạn đạo. một điều bất ngờ ngoài dự trù của ban tổ chức. Sau phần huấn từ Tân Niên của Đức Thầy, anh Quất đại diện toàn thể mọi người, đã dâng lên Đức Thầy một chiếc bánh rất đặc biệt do 1 bạn đạo phát tâm làm với hình ảnh của Ông Thọ mập mạp, tràn đầy sức khỏe, với ngụ ý kính chúc Đức Thầy được trường thọ. Kế đến anh Vinh ngâm 2 bài thơ chào mừng Đức Thầy của 2 bạn đạo, và 4 câu thơ do Đức Thầy tặng lại.

Tiếp tục chương trình là màn “li xì” đầu năm. Năm nay có phần khác năm Kỷ Ty là vì bạn đạo đông hơn, số lượng bao li xì phải tăng lên và trong bao li xì còn có 4 câu thơ lưu niệm của Đức Thầy. Phần tôi, tôi tự hỏi: “Nếu một ngày nào đó mà số

bạn đạo tham dự lên trên ngàn người thì sẽ ra sao? Cứ từng người nổi nhau để lên bắt tay Đức Thầy, thì làm sao mà giải quyết được trong 1 thời gian ngắn vài tiếng đồng hồ?”

Bạn đạo đi 1 vòng để lãnh bao lì xì, lại thêm phần cơm tối. Các bác và các anh chị em trong ban ẩm thực phục vụ tận tình, bung từng ly nước đến cho các bạn đạo, thu hồi từng cái đĩa, muống sau khi ăn xong. Sự phát tâm này đã làm cho tôi cảm động, và hội trường tràn ngập không khí thương yêu.

Phần văn nghệ cũng không kém phần xuất sắc với nhiều tiết mục đặc biệt như em bé 4 tuổi (con của anh chị Chúc ở San José) đơn ca bài “Việt Nam - Việt Nam” đã cảm kích mọi người. Các bài hợp ca ca ngợi đất nước thân yêu đã được nhiều bạn đạo hưởng ứng. Bài “Lòng Mẹ” đã làm cho mọi người rơi nước mắt, lồng vào đó với 2 bài ca nhạc đời được chiếu trên màn ảnh ti vi 50 inches, nhằm giới thiệu đến các bạn đạo một phát minh mới, điều luyện giọng ca cho từng cá nhân qua hình ảnh cùng nhạc đệm vô cùng sống động của Karaoke. Đặc biệt trong chương trình văn nghệ đêm ấy có màn “3 táo quân về châu Trời” do 3 em nữ diễn rất xuất sắc đã làm cho mọi người cười nghiêng ngửa...

Xen lẫn chương trình văn nghệ, Đức Thầy bắt thăm xổ số áo ấm. Ngoài ra các bạn đạo nào đã công quả cho Hội và các bạn đạo từ các nơi xa đến còn được nhận 1 cuốn “Bé Tám” có chữ ký của Đức Thầy và 1 áo ấm lưu niệm.

Vì không khí quá vui cho nên giờ chấm dứt đã kéo dài đến 10 giờ rưỡi thay vì 9 giờ. Đức Thầy cũng đã sáng tác 1 bài hò để đóng góp cho chương trình văn nghệ thêm phần súc tích về

Đạo. Trước khi chấm dứt chương trình, Ban Tổ Chức đã xin Đức Thầy tặng cho những ai chưa được gì một cái áo ấm! Thật không gì vui bằng ai cũng có quà trong đêm ấy, từ món quà tinh thần cho đến món quà vật chất. Mọi người ra về lòng đầy tươi vui trong không khí ấm áp của mùa Xuân với lời nhắn nhủ cùng các bạn đạo “*ráng tu đi, chúng ta sẽ có nhiều cơ hội hội tụ tốt đẹp hơn lần này...*”

Các ngày kế tiếp, 19 và 20 tháng 2

Đức Thầy thuyết giảng tại San Diego, tôi không có dịp tham dự!

Ngày 22 và 23 tháng 2

Đức Thầy trở về T/V Vi Kiên. bạn đạo tụ tập về rất đông để được nghe Đức Thầy nói chuyện trong một không khí thật là gia đình, cộng thêm một buổi điện đàm được tổ chức để bàn về trại hè sắp tới tại thiền viện Nhẫn Hòa.

Riêng cá nhân tôi, tôi không nhớ gì hơn ngoài một lời phát tâm tự thú về lỗi lầm của một người con dâu đối với mẹ chồng đã làm cho bao người bật khóc qua câu minh giải của Đức Thầy: “*Con có nhớ ngày con mới được sanh ra không? Ngày đó mọi người đều thương con hết, ai ai cũng bồng con, hôn con, mà ngày hôm nay con lớn lên sao con đem tâm lại ghét bỏ mọi người!!! Con về con ráng tập tánh mình lại vì nó đã ăn sâu vào trong con, mỗi ngày mỗi chửi, đi đến thương yêu hòa đồng, không có mẹ chồng làm sao con có chồng để con ấp ủ thương yêu, mẹ nào cũng là mẹ đó con!...*”

Buổi đưa tiễn Đức Thầy ngày 23 tháng 2 năm 1992

Ban Tổ Chức đã dành cho từng bạn đạo từng người một lên hôn Thầy, được Thầy khuyên nhủ lời khuyên

---

THẦY LÀ MẸ

*Mẹ sinh tôi đã qua đời
Gần như quên bóng quên lời Mẹ thân
Hôm qua tôi gặp bất thần
Thầy tôi nhắc nhở ân cần ai ơi
Thầy tôi nhẹ thốt nên lời
Đi về thay áo tới nơi hội trường
Nghe lời xao xuyên lạ thường
Người thay Mẹ để tỏ lời yêu thương
Nhớ lời thao thức đêm trường
Xưa kia Mẹ dạy đủ đường giúp con
Bây giờ xa cách núi non
Mẹ đã khuất bóng đâu còn như xưa
Thương con biết mấy cho vừa
Sớm trưa chiều tối con thừa thương yêu
Giờ Thầy thay mẹ sớm chiều
Tâm linh tận độ đủ điều giúp con
Độ luôn thân xác với hồn
Giúp cho con mở trí khôn với người
Đi đâu cũng phải vui tươi
Áo quần tươm tất để người khỏi chê
Vâng lời con vội đi về
Áo quần tề chỉnh mọi bề trang nghiêm
Nội tâm thấy nhẹ liền liền
Thanh thanh dịu dịu triền miên
nhớ Thầy
Dù Thầy có ở Đông Tây
Thầy thay thế Mẹ đủ đầy độ con
Nhờ Thầy con được vương tròn
Tình Thầy tình Mẹ núi non khó bằng*

Nguyễn Đình Trí

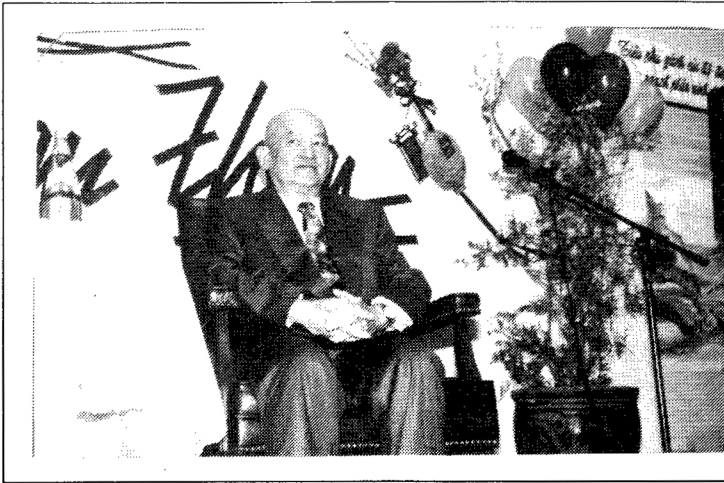
---

chân tình trong cá tính còn kẹt của từng đứa con, nước mắt mọi người rơi hòa tan với nước mắt Đức Thầy, hầu thức tỉnh từng đứa con hãy mau tu sửa những khuyết điểm còn vương. Bàn tay từ ái của Đức Thầy vượt ve từng đứa con thân yêu, truyền cảm bao tình thương, mong các con sớm tu tiến hơn để đóng góp vào nền tiến hóa tâm linh của nhân loại sau này.

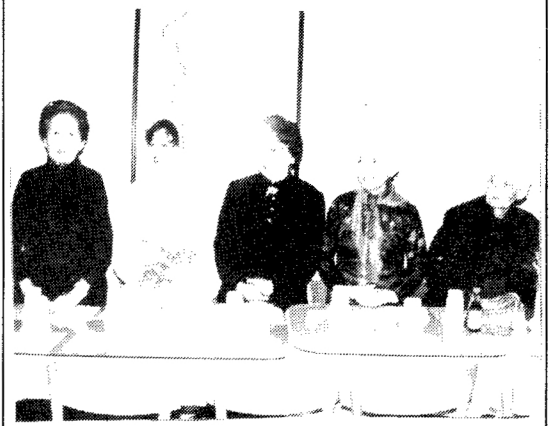
Kính chào các bạn,

Cali ngày 14-3-92

P.N.Q.

Thầy trong ngày vui Tết Nhâm Thân

Bác Liêm đọc thơ chào Thầy trong buổi cơm chiều tại nhà hàng chay của anh Bằng

Các bác đang chào mừng Thầy đến tham dự buổi cơm chiều

Bạn đạo xếp hàng nhận quà Tết của Thầy

Hợp ca vui xuân bản "Nam Mô A Di Đà Phật"

Vài nét về Thiền Viện Nhẫn Hòa.

Đọc theo đường nút San Andrea của miền Viễn Tây Hoa Kỳ là ba thiền viện rất đặc biệt của bạn đạo Vô Vi: Vĩ Kiên ở miền Nam California thì sang trọng đài các để thanh lọc thân tâm, Hai Không ở Bắc California thì xa tít mù để cho bạn đạo tu cốc, và Nhẫn Hòa ở Washington thì thân tình mộc mạc thích hợp cho mọi tầng lớp. Tại đây, bạn có thể tìm một cốc nhỏ tịnh tu và vui cùng các chú nai hiền hòa hoặc thiền trong ngôi nhà ấm cúng, hòa tiếng niệm Phật với tiếng mưa rơi rả rích bên ngoài.

Thiền Viện Nhẫn Hòa thể hiện sự trung dung giữa Đời và Đạo. Vườn rau xanh um và các cây ăn trái xum xuê tại đây rất dễ thực hiện nếu so với hai thiền viện kia nhờ đất thấp, thời tiết không quá thay đổi và nhất là mưa nhiều, lại gần trung tâm thành phố.

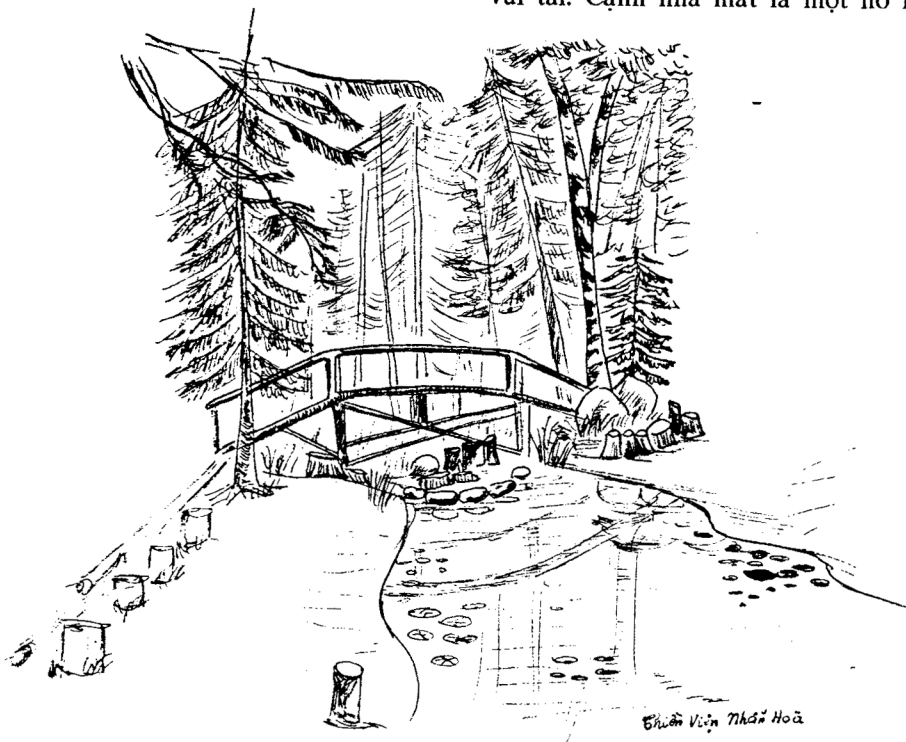
Nếu lần đầu bạn đến đây, con đường đất từ hồ Black Lake vào nhà có thể làm bạn thất vọng vì có nhiều bụi, nhưng thẳng cảnh bên trong sẽ làm bạn hài lòng. Hai ngôi nhà nhỏ thật xinh xắn có vườn cây ăn trái phía sau sẽ tạo cho bạn một cảm giác ấm cúng, chiếc cầu xa xa gợi sự niềm vui thích nơi khung cảnh thoát tục này. Tuy thích phong cảnh, bạn cũng nên vào ngôi nhà thiền phía trái xá kính ba xá cho tâm thanh tịnh. Nếu thấy khát nước bạn có thể vào ngôi nhà ăn bên cạnh uống ly nước giếng, rất mát lòng và tinh khiết.

Phía sau nhà ăn là vườn rau xanh um, và đi khỏi đây là bắt đầu con đường Niệm Hành ở sát bên khu cây ăn trái. Theo đường Niệm Hành một đoạn ngắn, nhìn sang trái là chiếc cầu biên giới do hai bạn đạo râu dài xây lúc khánh thành T/V vào năm 1986 băng ngang suối qua khu đất của hàng xóm. Đầu cầu phía bên T/V là ngôi nhà mát có thể ngồi ngắm cảnh suối chảy ngang cầu với nhiều loại rau trong nước, tiếng suối róc rách rất vui tai. Cảnh nhà mát là một hồ nhỏ,

và kế đó là một ngã rẽ trái. Đọc các bài thơ 'Rắn Độc Đi Tu' hoặc 'Nai Vàng Ngơ Ngác' của Đức Thầy được treo trên các thân cây thì ai cũng biết là T/V còn nhiều bạn đạo khác nữa! Thay vì tiếp tục con đường Niệm Hành, nếu bạn rẽ sang trái thì sẽ đến cốc của anh Ngọc Long, nhưng sau đó thì không biết sẽ đến đâu vì con đường này rất xa và dọc đường có nhiều ngạc nhiên dành cho người chưa đủ thanh tịnh!!! Cũng tại ngã ba này có cốc của anh quản lý Văn Long, cốc kiểu mẫu do T/Đ Trúc Lâm vẽ kiểu và bạn đạo địa phương thực hiện từ năm 1987. Gần đó còn hai cốc vắng chủ của ba bạn đạo khác (có hai bạn đạo tạm thời ở chung).

Lần bước theo suối nhỏ bạn sẽ đến chiếc cầu dài do một tu sinh dựng lên cùng lúc với cốc kiểu mẫu. Đứng trên cầu bạn có thể quan sát bao quát khuôn viên thiền viện, đặc biệt là hồ sen ở chân cầu. Hồ có một ít hoa nhưng hoa sen tuy có trồng nhưng không sống được vì thời tiết quá lạnh. Qua khỏi cầu là một trạm nghỉ chân khác, trang hoàng thanh nhã. Ngôi đây, bạn có thể nhìn sang khu cây ăn trái và nếu là mùa hè thì hy vọng sẽ có nhiều trái táo và lê trên cành.

Nếu là cuối tuần, bạn có thể chọn hái ít trái cây và rau cải dùng làm độ ngộ cho bạn đạo đến thiền chung. Tại vùng Olympia này thì có gia đình anh chị Vượng (quản lý cũ của T/V), anh chị Thu, anh Bob chị Minh, các anh Căn, Hoàng, Hưng và chị Thùy. Xa về hướng Bắc thì có anh chị Mai (Tacoma), bác Liễu, anh Chương, chị Dung (Seattle) thường đến T/V, các bạn đạo khác chỉ năng đến khi có sự hiện diện của Đức Thầy. Về hướng Nam có anh chị Lâm-Trúc, Trọng-Loan, Cúc-Trang từ Portland cũng thường đến. Anh chị Đoàn văn Tư, anh chị Lai và các bạn đạo khác

cũng đôi khi ghé qua. Anh chị Trừ (Long View) cũng chỉ ghé khi có công tác quan trọng trong dịp nhiều bạn đạo về đây. Với số nhỏ bạn đạo địa phương như vậy thì sự yểm trợ cho T/V đương nhiên phải yếu. Cũng may, các bạn đạo từ Vancouver (Canada, cách T/V 6 giờ lái xe) cũng khá đông và yểm trợ cũng rất dồi dào. Số nợ hiện nay chỉ còn độ \$22,000 US sau bao cố gắng đóng góp của nhiều người và bạn đạo Nhấn Hòa vẫn còn cơ hội nhấn hòa.

T/V Nhấn Hòa có nhiều dịp được Đức Thầy ghé qua: lần đầu vào năm 1986 để khánh thành T/V, lần nhì là khóa sống chung 1987 sau Đ/H Las Vegas, lần ba là Đ/H Tết Hồi Sinh 1988, và sau cùng là khóa thanh lọc 1991 trước Đ/H Hồi Quang Phản Chiếu.

Nhờ khung cảnh bình dị và sự thân mật của bạn đạo địa phương, có nhiều tu sinh rất thích về Nhấn Hòa để tu. Thời anh chị Trần Đình Long làm quản lý có 3 tu sinh từ Los Angeles đến (1986-1987). Lúc ấy một chị từ Washington, DC cũng định về đây tu, nhưng sau cùng thì về Vi Kiên. Mới đây cũng có một anh từ Washington, DC xin về đây nhưng Đức Thầy cũng khuyên về Vi Kiên. Anh chị Trần Đình Long và cô Quyên đã về lại Orange County từ năm 1987, anh Nguyễn Trí Vượng thay thế một thời gian rồi giao nhiệm vụ quản lý lại cho anh Nguyễn Văn Long cho đến ngày nay (1992).

Nếu vừa tu vừa phục vụ trong việc thanh lọc thân tâm thì đó là nhiệm vụ của T/V Vi Kiên. Còn đối với việc tu huệ, Đức Thầy có nói là tu cốt thì không đâu bằng Hai Không. Tuy nhiên, nếu muốn một cuộc sống tu hành bình dị không có quá nhiều thử thách thì T/V Nhấn Hòa đúng là một nơi thích hợp cho mọi bạn đạo Vô Vi.

K.B.V.

TIN TỨC TỪ THIỀN VIỆN NHẤN HÒA

Thiền Viện Nhấn Hòa (TVNH) vẫn đang gặp khó khăn về tài chánh, theo lời kêu gọi trên LTVV số 63, có một số thiền đường và bạn đạo nhiều nơi đã đáp ứng lời kêu gọi này, TVNH thành thật cảm tạ sự quan tâm đóng góp của các bạn. Cùng với những tài trợ đó, bạn đạo Vô Vi tại TVNH cũng đã cố gắng rất nhiều, nên tạm thời đã giải quyết được nhiều vấn đề. Năm nay, tại tiểu bang Washington, các sắc thuế liên quan đến những bất động sản lại gia tăng, mức độ tăng vọt đã vượt quá dự tính của mọi người, nên TVNH bị lâm vào cảnh su ru cao thuế nặng, chắc chắn sự thiếu hụt không thể nào tránh khỏi trong thời gian tới. Một lần nữa, TVNH thành tâm kêu gọi lòng tương thân tương ái của bạn đạo năm châu. Ngoài ra, nhằm mục đích gây quỹ cho TVNH, tổ chức chương trình thanh lọc bản thể, tu học, và tạo điều kiện để các bạn đạo có dịp thăm viếng TVNH, chúng tôi cũng đang hoạch định một chương trình “TRẠI HÈ DƯỠNG SINH”. Chúng tôi, bạn đạo Vô Vi tại TVNH, rất cảm ơn Ban Chấp Hành HAHVVHK California đã đưa ra đề nghị này.

Với sự khuyến khích của Thầy Tám, và sự hỗ trợ từ HAHVVHK California, thì theo buổi họp ngày 7 tháng 3 năm 1992, bạn đạo tại TVNH đã đưa ra những quyết định sơ khởi như sau:

Chương trình trại hè sẽ được chia ra hai phần chánh:

- 11/7/92 - 02/8/92: Dưỡng sinh, thanh lọc, và tu học.
- 03/8/92 - 30/8/92: Trại hè thăm viếng và tu học.

Phí tổn cho suốt chương trình

- cho dưỡng sinh — thanh lọc là \$300.00/người
- cho trại hè thăm viếng là \$20.00/người mỗi ngày.

Ngoài sự tiện lợi cho việc sắp xếp, để các bạn biết rõ thêm chi tiết, chúng tôi sẽ gửi những tài liệu cần thiết khi nhận được “phiếu ghi danh tham dự” từ các bạn. Nếu có thể xin vui lòng hồi âm trước ngày 15 tháng 6 năm 1992.

Cám ơn các bạn,

TVNH

PHIẾU GHI DANH THAM DỰ “TRẠI HÈ DƯỠNG SINH”

Tên họ: _____

Bao nhiêu người sẽ tham dự: _____

Dưỡng sinh thanh lọc hay thăm viếng: _____

Thời gian tham dự từ: _____ đến: _____

Phương tiện đến TVNH: Airline __, Amtrak __, Bus __, Lái xe __

Địa chỉ: _____

Điện thoại: _____ Có thể liên lạc lúc nào: _____

Xin gửi về: **4104 Goldsby St. SW**
Olympia, WA 98502 — USA

Phóng Sự tại t/đ Thanh Hòa nhân dịp ĐỨC THẦY VIẾNG THĂM SAN DIEGO

San Diego lại một lần nữa được nghênh đón Đức Thầy viếng thăm miền nắng ấm. San Diego hằng năm cứ mỗi độ xuân về, một hình dáng thân yêu nhất xuất hiện, đó là khuôn mặt tươi thắm khả ái của Đức Thầy mà tôi được vinh dự đón Ngài ngay tại phi trường Los Angeles. Cùng với một số bạn đạo tít tít chung quanh hỏi thăm sức khỏe của Đức Thầy, riêng tôi chỉ biết cười và gục đầu vào lòng Ngài mà ôm Ngài để cho người bớt nỗi nhớ thương. Mặc dù ai nói chỉ đứng xa xa hướng về Ngài cũng đủ nhận được thanh quang điển lành của Ngài rồi, nhưng tôi thì khác (chắc tầng số thấp) phải đến gần và nói một, hai câu cho thỏa tình mong nhớ.

Thầy lên xe, được chở về nơi Thầy nghỉ ngơi. Tôi lui thủi quay về và chờ đợi thêm một tuần nữa mới được đón Thầy về San Diego như chương trình chị Xuân An đã hoạch định.

Ngày 19 tháng 2 năm 1992

Thầy viếng thăm T/Đ Thanh Hòa, tìm tôi như hoà nhịp với mạch máu chạy loạn xạ trong người vì mừng rỡ, các bạn đạo San Diego tấp nập nào là chị Đức mang đồ ăn, chị Trắc đem bông, chị Mai và một số đem quà bánh để đón mừng Xuân về với San Diego.

San Diego hân hạnh đón tiếp các bạn đạo bốn phương xa như chị Ngọc, má anh Tùng từ Florida, chị Quý từ San José, bác Xuân Liêm và một số ở Los Angeles và Santa Ana, thật một cái tết đầy ý nghĩa. Năm nay Thầy không giảng như mọi năm nhưng Thầy nói chuyện rất nhiều, nhất là về tình

dục trong gia đình, phải biết thương yêu dù có dục đi nữa cũng là tự nhiên, trong gia đình phải tạo hòa khí thì gia đình mới vui, gia cang mới yên ổn, không có gì là tội lỗi hết, đa số bạn đạo San Diego bị kẹt; đồng thời những tinh túy của nước Việt Nam được Thầy giảng nghĩa rõ ràng cho những người yêu mến quê hương đặt câu hỏi. Thầy đã mạnh dạn nói sự thật của chế độ phải cải tổ mới có cơ hội tốt đẹp sau này.

Năm nay lại thêm một năm mới, Thầy giảng theo một cách thức mới phù hợp với khoa học hiện đại. Tôi học được rất nhiều qua những ánh mắt, những nụ cười và những hành động của Thầy, đúng là một Bé Tám. Thầy thương yêu mọi người và lo lắng cho từng người, ai nấy đều hưởng được sự ân độ của Đức Thầy.

Ngày 20 tháng 2

San Diego tổ chức đi Cruise một ngày với Đức Thầy. Thầy nói không phải đi chơi mà là đi học để biết được sự sắp đặt trật tự của họ, cũng là do khối óc con người tạo thành. Khối óc rất quan trọng, nếu trật tự rồi thì muốn làm gì cũng được.

Ngày 21 tháng 2

Thầy lên T/V Vi Kiên để sinh hoạt với các tu sinh. Tôi không được hân hạnh tháp tùng xe Ngài.

Ngày 23 tháng 2

Là ngày cuối cùng tôi được diện kiến Đức Thầy tại T/V Vi Kiên, bước chân lên thêm T/V, lắng tai nghe một không khí ấm cúng thanh tịnh tỏa ra

từ ngôi nhà sơn đỏ. Tôi nghe tiếng khóc nức nở văng vẳng trên lầu, nhón bước lên thì các bạn đang xếp hàng để từ giã Đức Thầy. Thầy xoa đầu từng người và ban ân điển trước khi chia tay, không ai cầm được nước mắt khi nhìn thấy đôi mắt nhân từ của Đức Thầy. Tôi ngậm ngùi nghĩ đến quãng đường còn lại đây chông gai thử thách mà tôi phải bước tiến.

Trước khi từ giã Thầy, tôi còn tham lam hỏi: “Thưa Thầy, Thầy nghĩ gì về Cali năm nay?” Ngài thở thê bên tai tôi và nói: “Người mới cũng nhiều, người cũ thì bị nhồi quả nhiều để có cơ hội thức tâm”. Tôi còn hỏi thêm: “Thưa Thầy, sao năm nay Thầy khóc nhiều quá?” Thầy trả lời: “Vi con người phải dùng sự xúc động bằng nước mắt để đánh thức phần hồn còn trì trệ nhiều, cố gắng tu mới thoát khỏi vòng luân hồi.” Tôi còn ngoan cố hỏi thêm: “Thưa Thầy năm nay, Thầy cho chúng con bài học nặng hay nhẹ?” Được Thầy trả lời: “Nhẹ, (lòng như mở hội) vì khi tu rồi điển quang trong người thanh nhẹ, những ngoại cảnh có đến cũng nhẹ nhàng và dễ vượt qua.”

Đến đây tôi xin ngừng bút để suy nghiệm và cảm tạ ơn vô vàn của Đức Thầy đã không quản ngại cực nhọc đem tâm thân già nua đến cứu độ chúng con. Thầy làm việc rất nhiều mỗi khi bước chân đến miền Cali, chúng con chỉ biết tu để đền đáp công ơn của Thầy. Kính chúc Đức Thầy và các bạn một năm mới sức khỏe dồi dào và an khang trường thọ.

Chúng con kính bái,

T/Đ Thanh Hòa San Diego

Lá Thư Bạn Gái

Tôi mới vừa nhận được thư bạn, và biết rằng bạn đang lo âu buồn khổ. Bạn than với tôi rằng, tại sao bạn tu lâu rồi mà không tiến bộ gì hết?

Bạn biết tại sao không? Tại sao tu hoài mà không tiến bộ hay không?

Là do cái "Tánh" của chúng ta. Chúng ta là phụ nữ, là âm điển. Có người nói điển Âm tu chậm hơn điển Dương, tại sao? Vì do cái bản chất của điển Âm nó như vậy đó. Nó cong queo, nó yếu đuối, khi mờ khi tỏ, không có thẳng sáng như điển Dương, cho nên người ta thường chê cái tánh đàn bà. Tánh đàn bà ở chỗ nào? Đó là hay lo, hay hờn, hay buồn, hay giận, ích kỷ, nhỏ mọn, ghen tương v.v... Bạn chớ có buồn, không phải một mình bạn như vậy đâu mà phần đông tất cả phụ nữ chúng ta đều mang tính chất đó, bây giờ làm sao?

Nếu chúng ta chấp nhận tu, nghĩa là bằng lòng tu sửa thì chúng ta phải nhìn nhận bản tánh đó để sửa.

Mình tâm kiến tánh mới thành Phật, mà không thấy tánh làm sao sửa để cho cái tâm nó sáng, nó thanh nhẹ được? Cho nên trước hết phải thấy Tánh, mà thấy Tánh để diệt nó hả?

Không! Mà là để sửa đổi, cởi mở, thẳng hoa nó. Bạn than khổ quá, nhưng cái gì làm cho bạn khổ?

Chính là cái Tánh của bạn đó. Nó tự ái, nó ghen tương, nó ích kỷ nên nó thấy nó bị xâm phạm và buồn, lo, khổ...

Bạn ơi! Tôi biết rằng bạn sẽ nói tại cái này, tại người kia, tại việc nọ... nhưng không! Không tại ai hết, không tại việc nào cả, mà chính bạn, bạn đã tự tạo ra nguyên nhân tất cả, và hậu quả nó đến với bạn đúng ngay giờ. Tôi nói thật, bây giờ bạn có buồn có cũng vậy thôi, mà bạn than nó cũng

thế đấy, vì nó là định luật nhân quả. Bạn có biết chấp nhận học hỏi và thẳng hoa hay không?

Không có gì khó đâu bạn, bạn chỉ cần thay đổi tư tưởng, thay đổi cái tánh của mình một chút xíu, cởi mở hơn, vị tha hơn, nhẫn nhịn hơn, hy sinh hơn.

Hy sinh cái gì? Hy sinh cái tự ái nhỏ nhoi đó!

Một thí dụ bạn nhé! Một người bạn nói nặng bạn, nếu bạn chấp nhứt, bạn sẽ nghĩ rằng người ta chửi bạn vì ghét bạn, chỉ nghĩ tới cái chữ "ghét bạn" thôi, thế là bạn đùng đùng ghét người ta ngay.

Nhưng nếu tâm bạn cởi mở, bạn sẽ nghĩ rằng người ta đang dạy dỗ bạn, thương yêu bạn, cái chữ "thương yêu" đó làm cho bạn có thiện cảm ngay với người ta, thương mến họ, tâm bạn vui vẻ, không uất ức, không tức tối như bạn nghĩ người ta ghét bạn... tất cả do tư tưởng bạn à!

Sửa đổi là ở cái chỗ đó, đó bạn. Bạn sửa từ chỗ ghét đến chỗ thương, từ tư tưởng tức đến tư tưởng thanh, từ động loạn đến thanh tịnh.

vì tức tối, vì khổ sở. Bạn ơi! Tôi đã trình bày với bạn như vậy. Bạn tin những gì tôi viết không? Bạn hãy thử đi! Sự ô trược, buồn khổ sẽ mất lần, mất lần, nhường cho tâm hồn bạn một sự thanh nhẹ, sung sướng, hạnh phúc tuyệt vời bạn à!

Nghĩa là bạn hãy nhìn tánh bạn nhiều hơn, đừng phê bình hay lên án người khác, ông này xấu cái này, bà kia xấu cái nọ... mà chính là cái lỗi lầm của mình lại không thấy, không thấy làm sao sửa, không sửa được thành ra than trách, rồi khổ buồn tu không tiến.

Bạn nhớ nhé, nhớ thấy cái tánh của mình để sửa đổi thẳng hoa tiến hóa.

Chúng ta cùng là phụ nữ với nhau, tôi rất thông cảm những cái khó khăn của bản chất phức tạp, điển Âm. Cho nên chúng ta phải cố gắng phải không bạn?

Không phải một ngày hay một tháng mà sửa hết đâu, nhưng mà trì chí, kiên nhẫn, công dày thì quả mới cao. Cố gắng hành tiến bạn nhé!

Chúc bạn thẳng hoa tiến hóa.

Bạn hãy nhớ kỹ:
ghét người là ghét
mình, thương người
là thương mình đó
bạn.

Hãy thực hành
những cái đó đi! Kết
quả ai hưởng? Chính
bạn hưởng! Bạn
đừng nghĩ rằng
nhẫn nhịn như vậy
tức quá, phải cho nó
biết tay... nhưng
người ta chưa biết tay
thì bạn đã đau tim,
đau bao tử, đau đầu

Ánh Linh

Kính gửi: Các Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi khắp nơi,
Các Chủ Thiên Đường, các Chủ Trung Tâm,
cùng toàn thể Quý Bạn Đạo

Trích yếu: v/v chương trình thực hiện bộ sách
“*Triết Lý Tâm Linh Tiến Hóa Tu Học*” (TLTLTHTH)

Kính thưa quý bạn đạo,

Dựa theo ý lành của một bạn đạo VN cách đây 6 năm đã thực hiện quyển “*Lời Vàng Ý Ngọc*”, gom góp và trích dẫn những lời dạy đạo chân lý súc tích của Ông Tư và Ông Tám đã thuyết giảng trong các băng cassette từ trước năm 1975, Hội AHVVHK dự định tiếp nối công việc trên.

Sau khi thỉnh ý Thầy Tám, đã được Thầy đồng ý, khuyến khích và cho tên sách là “*Triết Lý Tâm Linh Tiến Hóa Tu Học*” (TLTLTHTH).

Vì khối lượng băng thuyết giảng đã lên đến hàng ngàn băng nên Hội AHVVHK kính xin các Hội, T/V, T/Đ, T/T và tất cả quý b/đ và các tu sinh cùng phát tâm đóng góp vào chương trình thực hiện bộ sách này.

Chương trình phát thảo bao gồm:

- Liệt kê danh sách của tất cả các băng thuyết giảng đã có của Ông Tư và Ông Tám.
- Cần các b/đ, tu sinh nghe các băng và trích lựa những câu dạy đạo chân lý súc tích.
- Cần các b/đ phát tâm tham gia vào các nhóm đánh lại các câu đã được trích dẫn vào máy điện toán.
- Hội AHVVHK sẽ xin phụ trách phần ấn loát cuối cùng.

Hội ước mong được đón nhận mọi ý kiến, đóng góp của tất cả quý b/đ để chương trình thực hiện bộ sách này được chính xác, đầy đủ, và để góp phần cho việc phát triển tâm linh tiến hóa tu học của tất cả chúng ta.

Mọi liên lạc đóng góp, xin liên lạc về Hội AHVVHK (Huynh Võ Anh Kiệt “TLTLTHTH”).

TM Hội AHVVHK
Tổng Thư Ký,
Võ Anh Kiệt

Những cảm nghĩ sau khi lược và viết ra hai cuốn *Cõi Vô Hình và Kiếp Luân Hồi*.

Những chuyện trong tập *Đời Sống Sau Đời Này (Life After Life)*, (trang 1 đến 13 cuốn *Cõi Vô Hình*) do bác sĩ R.A Moody thuật lại sau khi được những bệnh nhân chết đi sống lại kể cho nghe những gì họ đã thấy, chứng tỏ rằng linh hồn có thật.

Những chuyện trong cuốn *Kiếp*

Luân Hồi, chuyện của Imad Elawar (trang 71), của Shanti Devi (trang 72), của Sukla và của Parmod (trang 74) mà bác sĩ Stevenson đã điều tra, cho thấy rằng luân hồi có thật.

Chuyện của Norman Devereau (trang 6) trải qua một đời sống khổ và cũng lại chết khổ, vì đời trước đã

sát hại một phụ nữ có lẽ là vợ y và chuyện của một phụ nữ bị treo cổ (trang 8) vì đời trước đã đẩy xuống sông một đứa trẻ đó là con nuôi, đều chứng tỏ rằng luật nhân quả cũng là có thật.

Chuyện của Evangeline Adams tái sinh là Margot Mason (trang 75 đến 77) đã chọn ngày giờ sinh để cho lá số tử vi đời sau hợp với số đời trước, mục đích là để tiếp tục học chiêm tinh, và bốn dòng đầu trang 15, những dòng 12 đến 18 và dòng 34 đến 36 trang 18, dòng 10 đến 15 trang 20, cho thấy rằng linh hồn được hoàn toàn tự do lựa chọn khuôn khổ cho đời sau, tức là quyết định lá số tử vi của mình. Hai dòng 10, 11, trang 21 nói rõ: “Vì những linh hồn được hoàn toàn tự do, nên mỗi hồn chọn lấy cá tính và định mệnh của mình trước khi sinh (với mục đích đền tội và tặng phúc) để tiến hóa cho đến toàn thiện.”

Xem chuyện của Mae Gimbert St. Clair (trang 63 đến 67) nhờ tình ngộ mà cô đã chấm dứt được cái nghiệp nó làm cho đau khổ từ đời trước sang đời này, thì thấy rằng hành vi rất quan trọng và định đoạt cho tương lai.

Người ta ai cũng có cả phúc và tội mang theo từ những đời trước. Vì có phúc nên trong đời có lúc được sung sướng, vì có tội nên có lúc phải đau khổ. Những lúc sung sướng không có ích lợi gì cho linh hồn cả, không khiến cho ta tiến được bước nào, nếu ta không biết lợi dụng lúc ấy để làm việc thiện. Trái lại những lúc đau khổ là lúc ta trả nợ, đau khổ càng nhiều thì ta trả nợ càng nhiều và càng tiến mau hơn. Nhưng ở đời ai cũng muốn sướng không ai muốn khổ, đến khi chịu khổ thì khó giữ vững được tinh thần, có khi sinh ra hành động đại dột làm tăng thêm tội lỗi. Đoạn cuối

trang 22 cuốn *Cõi Vô Hình* là lời khuyến khích cho những người đang đau khổ, họ cần hiểu rằng cái khổ mà họ đang phải chịu không phải là vô ích. Người đau khổ là người đang trả nợ, đang đền tội. Trong khi đền tội, cần tránh mắc thêm tội khác, mà trái lại cố làm nhiều việc phúc. Người không có tội chỉ là người không phải xuống thấp không thoát, còn muốn lên cao, muốn tiến, thì phải làm lành.

Trong lục độ Bồ Tát Hạnh mà Phật đã dạy (bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tiến, thiền định, trí tuệ) thì hạnh bố thí đứng đầu là hạnh quan trọng nhất. Kinh Kim Cương là một kinh cao nhất, chú trọng đến hạnh bố thí, bố thí cho đến độ vô ngã vô nhân nghĩa là không có ta không có người khác. Khi nào ta cho mà coi như không có người cho, không có người nhận, không có của cho, thì mới là thực hành bố thí đến mức độ cao. Vì khi đã coi như không có ta không có người khác, thì ta cũng như người khác, và người khác cũng như ta (tức là thương người khác cũng như thương ta) thế thì ta cho người khác cũng như ta cho ta, đã là ta cho ta thì không còn có người cho, có người nhận, có của cho nữa. Khi ấy ta coi ai cũng như ai, không còn phân biệt thân hay sơ, bạn hay thù, thân sơ bạn thù ta cũng thương cả.

Chúa Jesus cũng dạy: "*Khi làm việc bố thí, đừng cho tay trái biết việc làm của tay phải*" (*When you do alms, let not your left hand know what your right hand does. Matthew 6. 3*) và "*Hãy ban tình thương chúc cho những ai nguyện rửa ta, làm lành cho những ai thù hận ta, cầu nguyện cho những ai hành hạ ta.*" (*Love your neighbor. Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, pray for them that persecute you. Matthew 5. 44*)

Thử hỏi trong số các người theo

đạo Phật và các người theo đạo Chúa, mấy ai đã làm được một phần như lời dạy như trên? Đại đa số chỉ biết ôm lấy lòng tham, chỉ biết giữ tính ích kỷ, coi cái TA to lớn hơn tất cả mọi người khác, chẳng bao giờ nghĩ đến hai chữ "vị tha".

Trải qua một cuộc bể dâu từ thời thái bình sang thời ly loạn, chúng ta đã thấy nhiều nhà, trong gần nửa đầu thế kỷ này, giàu sang lừng lẫy tưởng chừng cái thế của họ vững như bàn thạch không gì lay chuyển nổi, ngờ đâu phút chốc lâu đài phú quý bỗng tan tành. Chỉ vì trong lúc thịnh chỉ biết thụ hưởng riêng mình, đến khi hưởng cái phúc thì tất nhiên cái họa nó phải theo sau. Cũng ví như người được một số tiền ông cha để lại, không biết kiếm thêm để bù đắp vào mà chỉ biết hưởng và tiêu pha bừa bãi, đến khi tiền hết tất nhiên phải nghèo phải khổ.

Trong hai cuốn nói trên, không hề nói đến địa ngục và Diêm Vương xử tội, như điều mà nhiều người xưa vẫn tin. Chúng ta là người trần mắt thịt, tai mắt bị hạn chế trong phạm vi những vật hữu hình, ngoài ra không được trông được nghe gì khác cả, cho nên không thể biết rõ rằng có địa ngục hay không. Nhưng dù có hay không có địa ngục, luật nhân quả vẫn bất di bất dịch, người có tội vẫn phải đền tội không sao tránh khỏi. Việc trả quả thường ở đời sau, thế thì cái đời sau phải trả quả ấy chính là địa ngục đó rồi. Những người đang đau khổ tại những nơi mà ta gọi là "địa ngục trần gian" chính là đang trả quả cho những cái nhân tội lỗi trong đời trước. Nhưng mà ai biết, ai hiểu lẽ đó? Vì không biết không hiểu, nên cứ mãi trong vòng u mê tăm tối.

Sau khi đã trải qua một cuộc đời không đến nỗi quá ngán ngùi, sau khi đã chứng kiến nhiều cuộc tang thương biến đổi, sau khi đã đọc vài cuốn

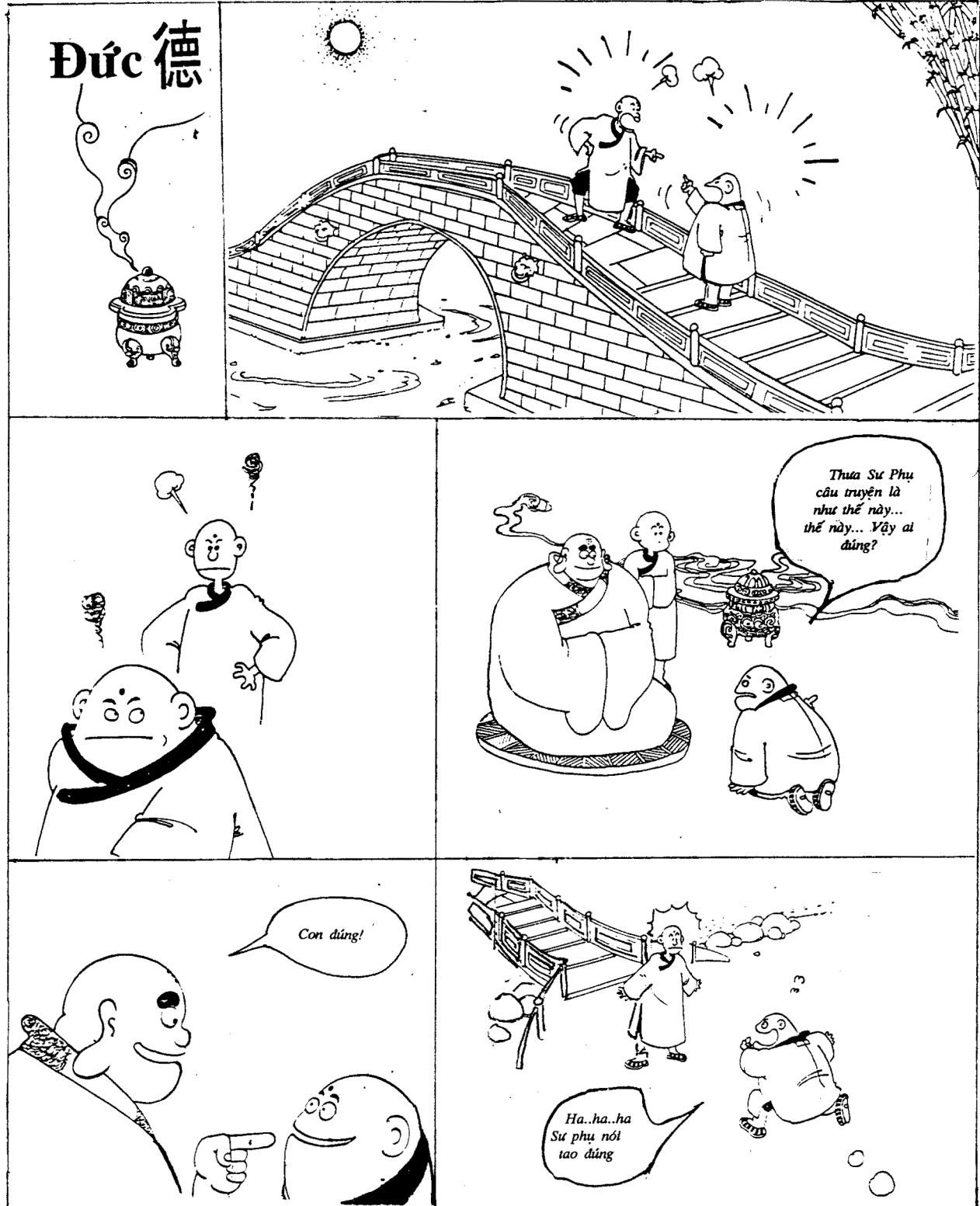
sách về triết lý đạo Phật và vài cuốn của mấy nhà học giả Tây phương về những sự mà ta thường cho là huyền bí, ngày nay tôi có một quan niệm hơi khác trước về cuộc đời. Tôi có cảm nghĩ rằng mọi sự trong đời vật chất đều chẳng có gì là quan trọng cả. Những cái mà xưa kia tôi vẫn thiết tha, như công danh phú quý thế nhi quyền thuộc, đến nay là lúc cái màn sân khấu gần buông xuống, buông xuôi, thì thôi còn gì nữa đâu, tất cả nó sẽ bỏ tôi hay tôi sẽ bỏ nó thì cũng thế. Cái mà nó sẽ theo tôi mãi mãi, nó sẽ trung thành với tôi, thì lại là cái mà tôi không trông thấy không cầm nắm được, đó là cái phúc và cái tội nó sẽ tồn tại với tôi đời này sang đời khác. Chính nó mới là cái thật còn những cái mà mắt trông tai nghe tay cầm nắm được, thì lại là giả tạm, cả đến cái đời sống của xác thân vật chất này cũng là giả tạm, có đó rồi sẽ không đó, đúng với hai chữ sắc không của đạo Phật.

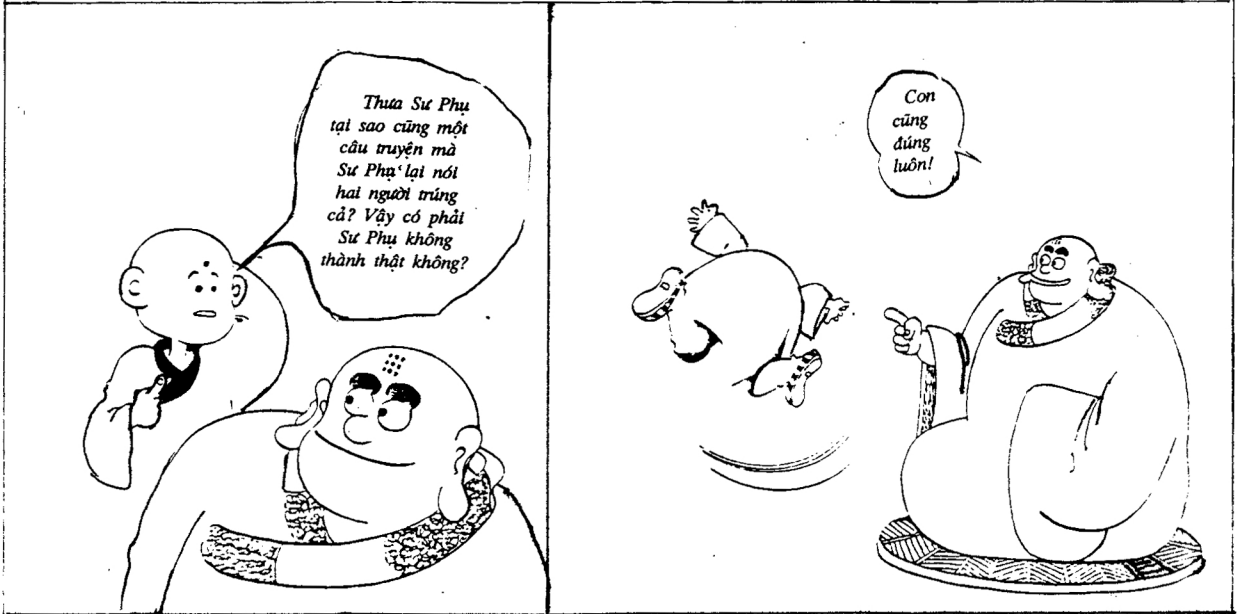
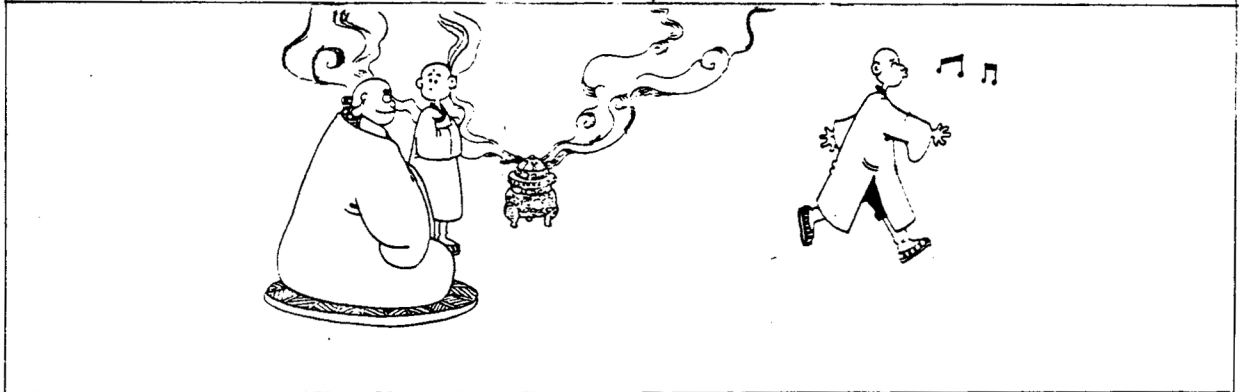
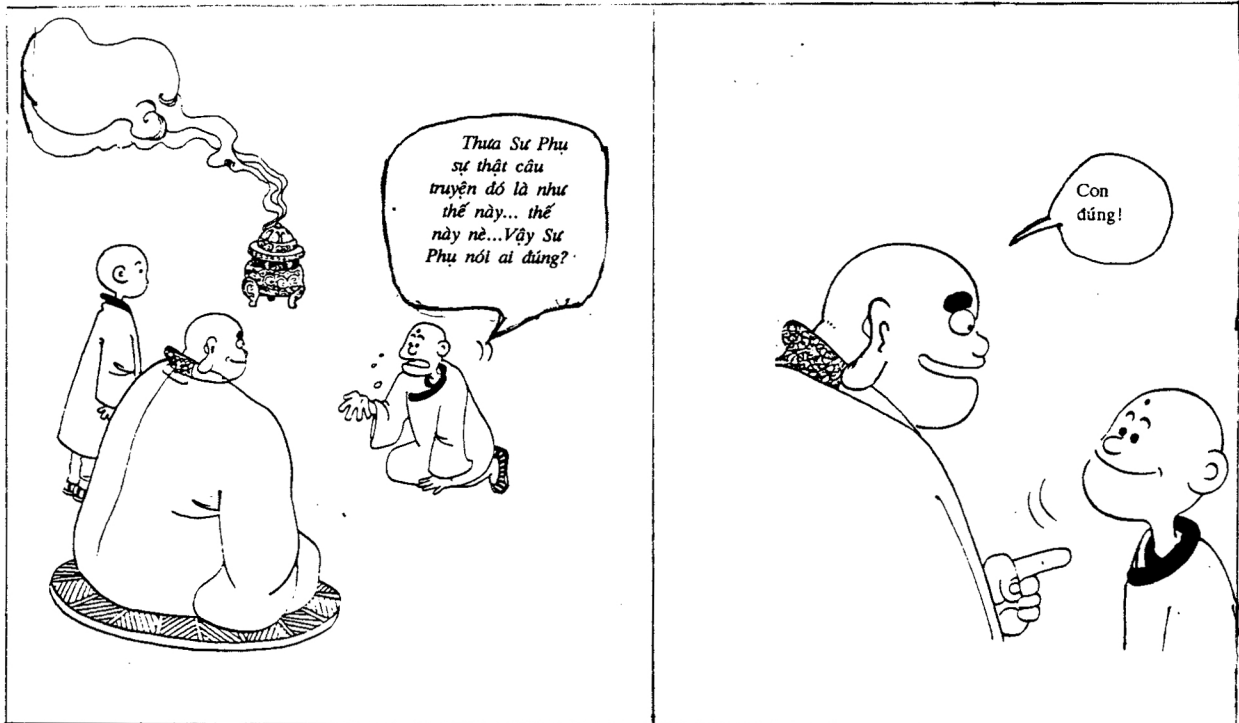
Đối với đời sống vĩnh cửu của linh hồn, thì một đời vật chất, dù có thọ đến trăm năm hay hơn nữa, cũng chỉ như là một khoảnh khắc, một đêm ngắn ngủi ngủ quán trọ trong cuộc hành trình muôn ngàn dặm của linh hồn. Thế thì tại sao ta lại cứ thiết tha đến cái giả tạm trong chốc lát ấy, mà quên đi không bồi đắp cho cái phần vĩnh viễn trường tồn, để cho cứ phải trở đi trở lại cái đời vật chất đau khổ này để trả, trả rồi lại vay, vay rồi lại trả, cứ luẩn quẩn mãi trong cái vòng luân hồi sinh tử không thoát ra được, không nâng cao được cái tâm hồn để dần dần thăng tiến lên những cảnh giới huy hoàng sáng sủa?

Hướng Thiện

Phật Pháp Bất Khả Thuyết

Cánh Thư Xuân kính gửi các bạn đạo năm châu về Đại Hội Hồng Kông

Lời đầu thư, con xin kính chúc Đức Thầy và các bạn đạo vui hưởng Thanh Quang Điển Lành của Thượng Đế. Con xin Đức Thầy và các bạn thứ lỗi cho những thiếu ý sơ xuất của con. Con xin cảm ơn Đức Thầy và các bạn.

Nói đến Đại Hội, ai ai cũng nao nức, mong chờ, thu xếp hành trang lên đường đến một nơi tràn đầy hào quang của chư Phật, chư Tiên mà mắt phàm không thấy, nhưng cũng cảm nhận được sự thanh nhẹ, tâm hồn lâng lâng, được gặp nhau sau những ngày lặn lội với trường đời, để thủ thủ với nhau trong những giờ thiền chung và thông cảm nhau qua những buổi học đạo. Tôi muốn tham dự tất cả Đại Hội nhưng vì hoàn cảnh, có lẽ tự mình ôm đời nhiều quá nên chưa buông bỏ được. Nhưng khi nghe đến Hồng Kông, tự nhiên tâm thức tôi sống dậy, khơi động lòng từ bi mà bấy lâu đã chìm đắm trong tiềm thức. Tôi nghĩ đến tị nạn, một nơi mà bao nhiêu ngàn người đang sống cô đơn, buồn khổ, lo sợ. Lại một điểm nữa tôi nhớ đến Quê nhà, một nơi Thánh Địa mà sau này tôi phải vượt trùng dương để tìm về quê hương nơi chôn nhau cắt rún của hàng triệu người VN và còn rất nhiều cảm nghĩ nữa... Vậy tôi phải làm sao? Dịp may hiếm có, chị Mã Tố Anh đã không quản ngại khó khăn hy sinh đứng ra tổ chức Đại Hội và một điều quan trọng nữa là được phép của Đức Thầy, mừng lễ thất thập của Đức Thầy, một lễ lớn mà người Á Đông không bao giờ quên để báo hiếu cho cha mẹ. Đây là dịp để chúng ta biểu lộ lòng biết ơn sâu xa, Đức Thầy đã hy sinh rất nhiều cho chúng ta. Không biết chúng ta có còn gặp Thầy trong tương lai nữa hay không? Được gần gũi Thầy trên mảnh đất

nhỏ bé, âm cúng mà sinh hoạt và phong tục giống như quê hương của mình là điều vinh hạnh lớn lao cho chúng ta. Muốn về quê hương ta phải chuyển khối hào quang Vô Vi lần mò từng bước, từng miếng đất để hào quang và bước chân ta được vững vàng, không ngõ ngàng khi trở về quê hương. Tôi được biết từ HK về VN không xa mấy, các bạn muốn về cứ việc mua vé thẳng về VN thì thú vị và tiết kiệm được tí tiền cơm và đỡ mất thời gian du hành. Được sự đồng ý của Đức Thầy và ý kiến của bạn đạo, Đ/H sẽ được dời vào mùa Giáng Sinh vì khí hậu rất tốt và trùng với ngày sinh nhật của Đức Thầy. Nếu các bạn muốn biết thêm chi tiết về Đ/H, xin liên lạc với người phụ trách từng địa phương sẽ rõ ràng hơn. Chị Xuân An sẽ liên lạc từng địa phương sau.

Tôi hy vọng sẽ gặp tất cả các bạn tại ĐHHK.

Kính chúc Đức Thầy và các bạn nở nụ cười tươi vào dịp đầu Xuân Nhâm Thân và sẵn sàng hành trang lên đường dự thi vào kỳ Đại Hội HK cuối năm Nhâm Thân.

Thành thật cảm ơn Đức Thầy và các bạn. Chúng con,

THANH HÒA

San Diego, 15-01-1992

Kính gửi Cha

*Thành tâm gửi đến Cha Hiền,
Đêm đêm thốt thức nhớ người
Cha yêu.*

*Gọi Cha lúc nở nghẹn ngào,
Gọi trong tiềm thức lệ trào quen mi.
Con nay cảm nhận được Cha,
Hồn con sung sướng nói không nên lời.*

*Dù cho góc bể chân trời,
Tâm con luôn nhớ đến người Cha yêu.
Những lời dạy dỗ nỳ non,
Rót vào tâm thức hồn con nghẹn ngào.*

*Biết bao nhiêu kiếp luân hồi,
Xa Cha, cách Mẹ, tại trần bơ vơ.
Nay con quỳ dưới chân Cha,
Xin Cha tha thứ lỗi lầm của con.*

*Nay con cố gắng lo tu,
Trả xong duyên nghiệp con về trình Cha.
Cúi đầu dâng lễ Cha Hiền,
Bàn tay âu yếm Cha vò đầu con.*

*Tâm con sung sướng vô cùng,
Cha không trách móc con khờ của Cha.
Tình Cha cao cả biết bao,
Con nay cố gắng đáp ơn Cha Hiền.*

*Đêm đêm con lại ngồi thiền,
Tâm con hướng thượng nói liền
ình Cha.*

*Từ nay không có cách xa,
Cha luôn luôn ở ẩn tàng trong con.*

Kính bái,
Lê Thị Đức

San Diego, 26-02-1992

Atlantic City, ngày 18-3-1992

Kính gửi bạn đạo Nguyễn Hữu Ân,
Đại diện thiên đường Bankstown, Sydney

TRÍCH YẾU: Về Việc Tổ Chức Đại Hội Tại Hongkong

Chắc hẳn các bạn đã nghe qua những lời tường trình của anh Vũ Quang Minh tham dự Đại Hội Hồi Quang Phản Chiếu. Tôi đã tuyên bố như sau rằng: *"Muốn tổ chức đại hội là do bạn đạo phát tâm hình thành, chứ không phải do quyền bất cứ một người nào."*

Mười lần đại hội đã qua ở khắp các nơi là do bạn đạo tu thiên thức tâm đứng ra tổ chức. Về phần tôi, tôi được mời đến tham dự cùng xây dựng tình thương yêu trong hành trình giải thoát, chứ không có ý đồ mưu lợi cá nhân. Sự đóng góp chung đã hình thành trong nguyên lý thiện lành, vui hòa học hỏi, thăng hoa tâm thức, cảm thức mọi khía cạnh đều là chơn lý tiến thân của mọi phần hồn.

Qua những lời minh xét của bạn đạo thiên đường Bankstown, Sydney đóng góp không ít cho những người có thiện ý độ tha tại trần. Đối với người tỵ nạn, chính bản thân của tôi làm việc trong tầm tay khả năng sẵn có. Tài chánh eo hẹp, mấy năm về trước, tôi còn phải lãnh những bệnh nhân nhà giàu mới được chút đỉnh tiền đi thăm người tỵ nạn tại Hongkong và in sách tìm cách gửi vào trại cấm cho những người tỵ nạn đau khổ đọc để tự thức tâm. Tại Hongkong, có một lần tôi được mời đến trại tỵ nạn nhưng những người có trách nhiệm với chính quyền không đồng ý, tôi phải ra về. Những người trong trại đã mời tôi đến nhưng họ không có được phép đem người ngoài vô trại để giảng đạo, thành thử cuộc nói chuyện không thành công. Tại Hongkong, muốn làm điều gì cũng phải tiền bạc đi trước, người đi sau. Vừa rồi, anh Phước tại Philadelphia qua trại Hongkong cũng cảm thấy sự đối đãi của họ có thái độ kỳ thị người VN. Điều này đã tạo cho anh Phước một không khí không được cởi mở. Khi anh về đây gặp tôi, anh than thở cho những số phận của những người tỵ nạn tại Hongkong trong trại cấm. Do đó, với ý thiện lành của các bạn đạo tại thiên đường Bankstown có nhà ý muốn chia sẻ cùng đồng bào trong trại cấm, nơi các bạn đang ở là gần Hongkong hơn chúng tôi, các bạn có thể liên lạc trực tiếp xem họ có cho phép, nếu được nhân dịp đại hội Hongkong thành công, thì chúng ta có thể đề nghị một ngày ra cho mọi người xem xét, có thể tham gia hay là không, cũng do ý của bạn đạo mà thôi. Chính bản thân của tôi làm việc không ngừng nghỉ, tùy duyên trợ hành, nơi nào cần, tôi sẽ đến, và tôi rất ít khi nào từ chối, trừ phi thiếu phương tiện và sức khoẻ mà thôi.

Chúng ta đồng tu đồng tiến, chứ không có một nhà độc tài nào có thể khống chế chúng ta được. Vậy quý thiên đường có thể liên lạc trực tiếp với Ủy Ban Tổ Chức Đại Hội tại Hoa Kỳ để cùng nghiên cứu một giải pháp tốt đẹp với sự đề nghị của các bạn tại Úc Châu. Sự dẫn thân làm việc là điều quý, có dẫn thân thì mới rõ sự việc hơn là lý thuyết suông mà chưa làm được việc gì. Riêng tôi, tôi không có quyền hành gì trong ban tổ chức. Tôi chỉ giúp đỡ khi họ cần đến tôi mà thôi. Còn việc làm cứu độ là do khả năng và tâm thức tu học của chính tôi gặt hái được bao nhiêu thì sẽ cống hiến được bấy nhiêu, ngày đêm tu luyện thành tâm hồi hướng về những người đau khổ là do những người đồng trong cảnh ngộ tỵ nạn, thức tâm lo tu, mới thật tâm thực lòng làm việc thiêng liêng này. Tôi ra đến đây bao nhiêu năm nay, không có ngày đêm nào dám bỏ quên những người đau khổ đã đồng hoàn cảnh như tôi đã nếm qua. Ngày nay được sự thương yêu của quý vị nhớ tưởng đến người đau khổ, tôi cũng ước mong quý vị có dịp dẫn thân cứu độ một lần cho biết.

Những lời đề nghị trong lá thư của quý thiên đường, chúng tôi cũng đã và đang làm trong khả năng tài chánh eo hẹp của chúng tôi. Nỗi niềm nhớ nhung của người đau khổ trong trại, chúng tôi không bao giờ dám quên. Hiện tại thiên đường Montréal cũng đã bảo lãnh những người tỵ nạn các nơi về đó, cũng do khả năng đóng góp và phát tâm thật sự của bạn đạo đã và đang làm. Chúng ta nên làm thật, không nên nói mà không làm. Điều cần thiết nhất là nhiều hay là ít, cũng do tâm thành thật của chúng ta mà ra. Qua nhiều lần ghé qua Hongkong, chúng tôi cũng đem được một số người nhỏ về Canada như Montréal và Vancouver. Một hành trình dài đằng đẵng, đối với người tỵ nạn như tôi, tài chánh eo hẹp, phải đi làm việc phục vụ những người có tiền, để có chút đỉnh đóng góp vào cho những trại tỵ nạn. Chúng tôi đã làm rất nhiều năm không bao giờ dám quên.

Còn về việc tổ chức cuộc Du Hành Tự Thức, bạn đạo Mã Tố Anh yêu cầu tôi làm một bài thơ thì tôi đã làm

xong. Bản sao tôi đã gửi cho Lá Thư Vô Vi và anh Vũ Quang Minh. Còn sự thành tựu và ngày giờ cũng do bạn đạo lựa chọn theo đại đa số. Kính xin quý bạn đạo xét kỹ lại việc làm của tôi do sự yêu cầu của bạn đạo, chứ không phải do tôi đề ra, vì khả năng và phương tiện, tôi không có. Tôi chỉ thừa lệnh và thực hành đúng theo niềm tin giải thoát, theo sự dẫn thân hành đạo của tôi và chung hợp cùng mỗi tâm thức thực hành tu tiến.

Nhiều người đã tu cho chính mình nhưng hay đổ thừa "do lệnh của Thầy Tám" là điều sai quấy, không đúng theo luật đạo. Lúc nào tôi cũng giữ thức bình đẳng và học hỏi nơi các bạn. Tôi ước mong rằng từ rày về sau những người đã lợi dụng làm ăn kiếm tiền nhưng đổ thừa "lệnh của Thầy Tám" là điều không đúng.

Chúng ta đang trong hành trình tự tu tự tiến, nên ý thức và minh xét từ giai đoạn một, không nên đặt mình vào chỗ mê tín dị đoan, và tạo cho người khác sự va chạm lẫn nhau, là phạm luật Trời, cuối cùng những người ấy đạt được mục đích tiền tài danh vọng, nhưng rốt cuộc phải lãnh sự bi thảm của phần hồn ở về sau.

Trong hành trình trên 10 năm ở hải ngoại, tôi tự cảm thấy tôi đang học nhẹn nhục và chỉ thừa lệnh tùy theo nhu cầu của bạn đạo và sự khai mở tâm linh cho chính họ, cũng như sự tiến hóa của chính tôi. Sự mong ước của tôi đối với khối óc con người là phải có thức bình đẳng trao đổi, học hỏi trong sự tiến hóa có thực chất, không ỷ lại Bề Trên mà không dẫn thân tự làm việc cho chính mình. Chính tôi rất kính phục bạn đạo Úc Châu đã có những buổi họp chung sống hòa bình hằng năm, cộng hưởng sự tiến hóa tâm linh của bạn đạo mà không cần sự hiện diện của tôi. Tôi cũng ước mong từ rày về sau các nơi sẽ noi gương thiện lành của bạn đạo Úc Châu, tự tổ chức khắp nơi để có cơ hội tương ngộ và cảm thức sự giải tiến của tâm linh. Giá trị đó là vô cùng.

Thành thật kính chúc các bạn tâm thân thường lạc, tu hành tinh tấn.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Atlantic City, ngày 9 tháng 3 năm 1992

Kính gửi Hội Ái Hữu Vô Vi khắp nơi trên thế giới,

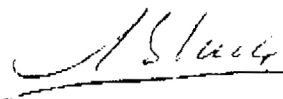
Trích yếu: Yêu cầu xử dụng

Tôi tên là Lương Sĩ Hằng đã từng cùng hành pháp với các bạn có thiện chí tu học cho chính mình. Cũng do công sức phát tâm của các bạn đồng hành thể hiện sự yêu thương từ trong căn bản từ bi mà hình thành, mọi nơi đều giành sẵn một căn phòng riêng biệt cho chính tôi. Lòng tôn kính hiếu đạo của các bạn là vô cùng quý giá, tôi rất lấy làm cảm động. Nhưng để mở rộng con đường tu tiến bình đẳng và thương yêu, xin quý hội nên xử dụng căn phòng ấy cho những bạn đạo thật sự phát tâm, muốn giúp Hội làm việc hữu ích cho chung, được quyền xử dụng căn phòng ấy cũng như sự hiện diện của tôi, tình thương yêu và xây dựng của chúng ta là một.

Tôi ước mong Quý Hội đối xử với nhau trong tâm thức bình đẳng, thì sự tu học của chúng ta không bị xa cách, chung hành giải nghiệp và an vui. Chúng ta làm việc cho mọi người, chứ không phải phục vụ cho một mà đành bỏ quên tất cả.

Trên đây là những lời chơn thành và quý mến gửi đến các bạn minh xét.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Please send the book: "*The Spiritual Path toward Self-Perfection*" to:

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____ Zip Code: _____

- Special hard cover with full color paper-back:
- Regular full color cover:

Unit price	Qty.	Ext. Amt
\$20/ea.	_____	_____
\$12/ea.	_____	_____

(Postage/book \$2 within U.S.A. — \$4 outside of the U.S.A.)

Sub total: _____

Postage: _____

Total amount: _____

Thank you for your order

Please make check or money order to: VOVİ FRIENDSHIP ASSOCIATION
14869 DILLOW STREET
P.O. BOX 2045
WESTMINSTER, CA 92684

Bảng Liệt Kê Các Bằng Giảng Hiện Được Lưu Trữ Tại Hội AHVHK

(Bảng Liệt Kê Tạm)

Bộ Phụ Ái Mẫu Ái chánh gồm 32 cuốn, mỗi cuốn gồm 1 mặt Đức Thầy giảng và mặt sau có trả lời thắc mắc của b/đ. Sau đó, từ ngày 11 tháng 1 tới mồng 2 tháng 8 năm 1980, Bộ Phụ Ái Mẫu Ái được gom ngấn lại 19 cuốn, hoàn toàn lời Thầy giảng, không có vấn đáp (để mong giúp b/đ dễ thiên).

I. BỘ BẰNG “PHỤ ÁI MẪU ÁI”

viết tắt là PAMA (thâu tại Canada)

- PAMA1. 12-01-1980
- PAMA2. 15-01-1980
- PAMA3. 25-01-1980
- PAMA4. 02-02-1980
- PAMA5. 08-02-1980
- PAMA6. 17-02-1980
- PAMA7. 23-02-1980
- PAMA8. 01-03-1980
- PAMA9. 08-03-1980
- PAMA10. 15-03-1980
- PAMA11. 22-03-1980
- PAMA12. 23-03-1980
- PAMA13. 05-04-1980
- PAMA14. 12-04-1980
- PAMA15. 19-04-1980
- PAMA16. 25-04-1980
- PAMA17. 02-05-1980
- PAMA18. 10-05-1980
- PAMA19. 17-05-1980
- PAMA20. 24-05-1980
- PAMA21. 31-05-1980
- PAMA22. 07-06-1980
- PAMA23. 14-06-1980
- PAMA24. 21-06-1980
- PAMA25. 30-06-1980
- PAMA26. 30-06-1980
- PAMA27. 05-07-1980
- PAMA28. 05-07-1980
- PAMA29. 12-07-1980
- PAMA30. 19-07-1980
- PAMA31. 26-07-1980
- PAMA32. 02-08-1980

Phần các bằng sau đây (từ số 1 tới số 38) không thấy liệt kê trong danh sách "Các Bằng Giảng từ Canada" gởi qua. Nếu b/đ nào có danh sách này, xin bao gồm thêm những bằng giảng sau đây khi cần nghiên cứu.

IIA. CÁC BẰNG GIẢNG TẠI HOA KỲ VÀ CANADA

- 1. 09-04-1980 Phân Giải Chân Lý I
- 2. 09-04-1980 Phân Giải Chân Lý II
- 3. 22-06-1980 Thầy Nói Với Kim Thân
- 4. 13-08-1980 Điễn Cha Điễn Mẹ Khóc Trước Khi Thầy rời Montreal

IIB. CÁC BẰNG GIẢNG TẠI PHÁP

- 5. 09-11-1980 Thuyết Pháp tại Nanterre Kỳ I (2 cuốn 1 ngày)
- 6. 09-11-1980 Thuyết Pháp tại Nanterre Kỳ I
- 7. 10-11-1980 Thuyết Giảng tại Paris— Trưa
- 8. 10-11-1980 Thuyết Giảng tại Paris — Chiều
- 9. 11-11-1980 Thuyết Pháp tại Nanterre Kỳ II
- 10. 15-11-1980 Thuyết Pháp tại Nanterre Kỳ III, Phần 1
- 11. 15-11-1980 Thuyết Pháp tại Nanterre Kỳ III, Phần 2
- 12. 16-11-1980 Thuyết Pháp tại T/Đ Choisy le Roy
- 13. 16-11-1980 Thuyết Pháp tại Paris, Avenue d'Italia
- 14. 16-11-1980 Thuyết Pháp tại Paris, Avenue d'Italia & Chaville
- 15. 17-11-1980 Thuyết Pháp tại Paris (Đêm)
- 16. 18-11-1980 Giảng tại Gien cho đ/h Karine & trên đường tới St. J.A.
- 17. 19-11-1980 Amphion les Bains (đêm)
- 18. 19-11-1980 Trên đường đi tới La Verpillière và Amphion les Bains.
- 19. 20-11-1980 Amphion les Bains (Đêm 19-11 và sáng 20-11)
- 20. 22-11-1980 Marseille (Chiều)
- 21. 22-11-1980 Marseille (Đêm)
- 22. 24-11-1980 Marseille (Đêm)
- 23. 24 và 25-11-1980 ???
- 24. 25 và 26-11-1980 ???
- 25. 26-11-1980 Trên đường đi từ Marseille về Gien và tại Gien
- 26. 28 và 29-11-1980 Gien, Villa Kim Sơn
- 27. 29-11-1980 Gien, Villa Kim Sơn (Đêm)
- 28. 07-12-1980 Thuyết giảng tại Hôpital Gien
- 29. 07-12-1980 Gien, Villa Kim Sơn
- 30. 10-12-1980 Hôpital Gien
- 31. 11-12-1980 Hôpital Gien
- 32. 12-12-1980 Hôpital Gien — “Vía và Hôn” (2 cuốn 1 ngày)
- 33. 12-12-1980 Hôpital Gien
- 34. 14-12-1980 Hôpital Gien
- 35. 19-12-1980 Lễ Sinh Nhựt “Nước Mất Thanh Quang”

36. 21 & 24-12-1980 Paris & Gien (3 cuốn)

37. 21 & 24-12-1980 Paris & Gien

38. 21 & 24-12-1980 Paris & Gien

Trên đây là các băng giảng được lưu trữ mà chúng tôi hiện có nhưng chưa được kiểm soát về phần âm thanh và đánh số thứ tự như định.

Kính mong quý b/d khắp nơi có các băng giảng nào khác mà chúng tôi hiện chưa có xin vui lòng gửi cho chúng tôi một phó bản để cho tủ băng chung của chúng ta được đầy đủ trước khi chúng tôi đánh số thứ tự như định và gửi danh sách đi khắp năm châu. Các bản liệt kê băng giảng từng năm lần lượt sẽ được đăng trên LTVV trong các số kế tiếp. Một lần nữa, kính mong Quý Ban cộng tác để việc thực hiện trật tự và hệ thống hoá các băng giảng của Đức Thầy sớm được hoàn tất. Xin gửi phó bản các băng chúng tôi chưa có cũng như các ý kiến xây dựng về địa chỉ Hội AHVVHK.

Xin đa tạ,

Nhóm đặc trách băng audio

Phiếu Xin Băng Audio/Video

Tôi tên là: _____

Thuộc TV/TE/TT: _____

Địa chỉ: _____

_____

_____

_____

Xin Hội AHVVHK gửi cho chúng tôi 1 bản copy các băng Audio/Video mới theo địa chỉ nêu trên.

Xin đính kèm check/money order đóng góp về HAHVVHK là: \$ _____

Ký tên: _____

BRUXELLES , NGÀY 07/02/92

KÍNH GỬI , CHI HỘI TRƯỞNG HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

THỬA CHI , từ ngày chị lên nhận chức hội trưởng qua nội dung của lá thư vô vi chúng tôi thấy có sự cải tiến vô cùng khích lệ , đã nói lên sự cố gắng của chị và toàn thể ban đạo vô vi HOA KỲ .

Qua sự trưng cầu ý kiến của chị để mong tìm phương cách phục vụ cho pháp lý vô vi được hữu hiệu hơn . Và nhất là làm cho lá thư vô vi càng ngày càng khởi sắc hơn . Trong buổi chung thiên chủ nhật ngày 02/02 /92 vừa qua anh em chúng tôi có làm bản một số vấn đề về lá thư vô vi , xin mạnh phép gửi đến chị và quý hội bản đức kết ý kiến xây dựng của ban đạo BRUXELLES .

NHẬN XÉT THỨ 1. VỀ MỤC CHUNG THIÊN TẠI TƯ GIA CỦA BAN ĐẠO ĐỊA PHƯƠNG (do ban đạo đó phát tâm mới)

Điều này chúng tôi cũng đã nghĩ trước là một ý kiến hay , chúng tôi đã nêu ý kiến và áp dụng, được các ban đạo hưởng ứng tốt . Lâm như vậy, 1- là tạo sự thân mật, gần gũi giữa ban đạo và ban đạo , 2- là số đông ban đạo đến thiên chung sẽ đóng góp thành phần cho G/D của ban đạo đó , 3- là để cho ban đạo đó lập công quả và tự tăng thêm tinh tấn tu học .

NHẬN XÉT THỨ 2 VỀ MỤC XUẤT BẢN TẬP SAN VÔ VI QUỐC TẾ (song ngữ)

Mục này được đa số ban đạo cho là một ý kiến hay , nếu thực hiện được thì việc giới thiệu , phổ truyền pháp lý vô vi sẽ được rộng rãi hơn trong giới cộng đồng QUỐC TẾ , và sẽ đầy đủ hơn thay vì chỉ mục BÉ TAM . Còn về mặt LÁ THƯ VÔ VI vẫn duy trì " không thể nhập chung với tổ tập san "

Đó là những ý kiến của b/d đóng góp em chuyển lời kính xin chị và ban chấp hành lưu ý .

Kính chúc chị và toàn thể ban chấp hành MỘT NĂM MỚI NHÂM THÂN THẮNG HOA VÀ THƯỜNG LẠC .

T/M BAN ĐẠO BRUXELLES

NGUYEN VAN SANG

BÁO CÁO TÀI CHÁNH

Tháng 12 năm 1991

Quý Nhà In

Thu

- Kinh sách: \$2,551.00
- Video/Cassette: 373.00

Chi

- Thuê nhà: \$132.00
- Dụng cụ: 15,256.00
- Video/Cassette: 193.70
- Điện/Gas: 85.16
- Phone: 37.42
- Bưu phiếu: 192.87
- Bảo hiểm: 400.00
- Linh tinh:
  - Mướn chợ Tết: 278.00

Quý Thiên Viện

Thu \$956.00

Chi

- Âm thực: \$628.43
- Điện: \$244.31
- Gas: 146.74
- Điện thoại: 99.07
- Linh tinh:
  - Thuế T/V Vi Kiên: 1,517.98
  - Deposit T/V Vi Kiên: 400.00

Quý thuyết giảng

Thu \$1,000.00

Chi \$316.64

Tháng 01 năm 1992

Quý Nhà In

Thu

- Kinh sách: \$5,444.00
- Video/Cassette: 659.00

Chi

- Thuê nhà: \$810.00
- Dụng cụ: 6,945.68
- Video/Cassette: 5,145.86
- Điện/Gas: 62.46
- Bưu phiếu: 1,419.09
- Linh tinh:
  - Vẽ bảng chợ Tết: 120.00
  - Thay bình cứu hỏa: 58.64

Quý Thiên Viện

Thu \$472.57

Chi

- Âm thực: \$650.58
- Điện: \$272.96
- Gas: 182.32
- Điện thoại: 114.32
- Rác: 30.75
- Linh tinh:
  - Deposit T/V Vi Kiên: 400.00
  - Mua hai xe đạp: 703.29
  - Sức khỏe tu sinh: 100.00

Quý thuyết giảng

Thu \$1,000.00

Chi \$316.64

- Setup teleconference: 431.37
- Quý Thầy thuyết giảng: 300.00

Kính thưa quý Bác và quý Anh Chị chủ Thiên Đường và Trung Tâm,

Để giúp cho việc ghi chú sổ sách của Hội được dễ dàng hơn, chúng tôi xin gửi tờ biên lai về chi phí mà Hội đã trả cho hãng điện thoại cho mỗi cuộc điện đàm chung với Thầy Tám mà Thiên Đường, Trung Tâm hoặc tư gia quý Bác và quý Anh Chị đã có tham dự.

Như chúng tôi đã trình bày trong LTVV, ngoài tiền viễn liên (Long Distance) mà quý Bác và quý Anh Chị đã trả thẳng cho hãng điện thoại, Hội còn phải trả thêm tiền cho các đường giây được móc nối vào chung với nhau (Bridge Cost/Conference connection cost).

Sau mỗi cuộc điện đàm chung, Hội sẽ trả tiền cho hãng điện thoại và sau đó sẽ gửi biên lai đến quý vị chủ Thiên Đường, Trung Tâm và Tư Gia nào có tham dự buổi điện đàm đó. Trung bình số tiền mà Hội phải chi tối thiểu cho mỗi một đường giây là \$25 mỹ kim cho mỗi buổi điện đàm dài 1 tiếng rưỡi, và \$33 cho 2 tiếng.

Sự đóng góp để hoàn lại chi phí cho Hội hoàn toàn tùy thuộc vào sự phát tâm của bạn đạo các địa phương.

Xin thành thật cảm ơn các Bác và các Anh Chị.

Nguyễn T. Xuân An

BIÊN LAI Ngày: _____

Buổi Điện Đàm chung ngày: _____

Tên T/Đ, T/T, Tư Gia: _____

Địa chỉ: _____

Số tiền kèm theo đây: \$ _____

Xin quý Bác và quý Anh Chị kèm tờ biên lai này với chi phiếu và gửi về địa chỉ Hội như sau đây:

VoVi Friendship Association
P.O.Box 2045
Westminster, CA 92684-2045

ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC

Mỹ Châu

HOA KỲ

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ
P.O. Box 2045
Westminster, CA 92684-2045
Đ.T.: (714) 891-0889 Fax: (714) 890-2839

Nhà In Vô Vi
14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
Đ.T.: (714) 891-0889

Thiền Viện Vĩ Kiên
22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pine Park, CA 92322
Đ.T.: (714) 338-6691

Thiền Đường Thiền Thức
15001 Neece St.
Westminster, CA 92683-5450
Đ.T.: (714) 894-7485

Thiền Đường Culver City
5333 Inglewood Blvd.
Culver City, CA 90230
Đ.T.: (310) 827-0430

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California
P.O. Box 21516
San Jose, CA 95151
Đ.T.: (408) 288-9584

Thiền Viện Hai Không
392 Wayman Ln.
Oroville, CA 96565
Đ.T.: (916) 589-4621

Thiền Đường San Jose
436 N. 10th St.
San Jose, CA 95112
Đ.T.: (408) 288-9584

Thiền Viện Nhấn Hòa
4104 Goldsby St. SW
Olympia, WA 98502
Đ.T.: (206) 357-5675

Thiền Đường Atlantic City
3100 Pacific Ave. #284
Atlantic, NJ 08401

Thiền Đường Ashland
94 Voyagers Ln.
Ashland, MA 01721
Đ.T.: (214) 331-9124

Thiền Đường Thông Hải
4086 Larue St.
Dallas, TX 75221
Đ.T.: (214) 331-9124

Thiền Đường Tampa
3314 W. Louisiana Ave.
Tampa, FL 33614
Đ.T.: (813) 870-0902

CANADA

Hội Ái Hữu Vô Vi Canada
2340 St. Jacques Ouest
Montreal, P.Q. H3J 2M7
Đ.T.: (514) 931-9283

T/Đ Thúc Tâm
4709 Ste-Catherine Est
Montreal. P.Q. H1V 1Z3

T/Đ Vancouver BC
625 E. 19th Ave.
Vancouver, BC V5V 1R1

Lá Thư Vô Vi

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NAM CHÂU

VO VI Friendship Association

P.O.Box 2045
Westminster, CA 92684-2045

Address correction requested

Non Profi.Org.
U.S. POSTAGE
PAID
Westminster, CA
Permit No. 10076

To:

Âu Châu

PHÁP

Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp
Residence Le Vallona
12 Salvador Allende
9200 Nanterre
Đ.T.: 47-24-02-60

Trung Tâm Rodez
4 Bld d'Estourmel
12000 Rodez
Đ.T.: 65-68-72-15

Trung Tâm Reunion
51 Jean Jaures
97470 St-Benoit
Ile de la Reunion
Đ.T.: 50-22-44

ĐỨC

Thiền Đường Giessen
Kropbacher Weg. 29B
6300 Giessen
West Germany
Đ.T.: 0641-66-565

Á Châu

NHẬT BẢN

Trung Tâm Tokyo
Shibuyaku Hirro 3 12 37
Yokoyamakata, Tokyo 150

HỒNG KÔNG

Block 7, 16 th B
Whanpoa GDN
Bamboo Mansion S.12
Hungghom, Kowloon
Đ.T.: 764-7101

Úc Châu

Thiền Đường Sydney
80 A Sir Joseph Bank St.
Bankstown, NSW 2200
Đ.T.: (02) 707-2072

Thiền Đường Newcastle
3 George St.
Tighes Hill, NSW 2297
Đ.T.: (049) 621-1015

BAN BIÊN SOẠN

- Bài Vở: Bạn Đạo Vô Vi Năm Châu
- Tin Tức: Võ Anh Kiệt — Nguyễn Thị Xuân An
- Soạn Thảo: Trần Đình Long — Nguyễn Ngọc Nhã
- Dịch Thuật: Nguyễn Thị Xuân Mai — Nguyễn Thị Xuân An
- Đa Tự: Nguyễn Quốc Hưng — Hồ Mỹ Hằng
- Kiểm Tự: Nguyễn Hữu Phú — Nguyễn Việt Thiên Uy
- Trình Bày: Trần Mạnh Ái — Xuân Mai — Thiên Uy
- Ấn Loát: Nguyễn Ngọc Hải — Trần Văn Đức
- Phân Phối: Nguyễn Quốc Hưng — Nguyễn Ngọc Thạch